

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čekovni rač. 10.003.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratov: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrť strani Din 500.—, 1/8 stran
Din 250.—, 1/16 stran Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Javna dela v naši državi.

Da se reši vprašanje brezposelnosti, ali vsaj omili njegova težina, so se v posameznih državah napravili velikopotezni načrti o izvršitvi velikih javnih del (cest, mostov, železnic itd.). V nekaterih državah so nekaj teh načrtov že izvršili, druge pa izvršujejo v okvirju razpoložljivih gmotnih sredstev.

Tudi v naši državi obstoji namen in načrt javnih del, ki bi precejšnjemu številu brezposelnih oskrbela delo ter zaslužek. V to svrhu so bili z zakonom z dne 23. decembra 1932 povišani vsi neposredni davki. Prišle so povečane in nove trošarine, podvojeni davek na poslovni promet, poostrena praksa pri odmeri pridobninskega davka.

Ker si so bili pristojni činitelji v svet, da bi v okvirju teh gmotnih sredstev bilo prav težko, ako ne sploh nemogoče, da bi se uresničil kak večji načrt javnih del, se je vlada naše države obrnila na Zvezo narodov v Ženevo po pomoč. Zveza narodov je na podlagi resolucije od 24. septembra 1932 o pomoči agrarnim državam izdelala posebno spomenico, ki jo je predložila svetovni gospodarski konferenci v Londonu.

Ta spomenica vsebuje program organizacije in finansiranja javnih del predvsem v Jugoslaviji, Rumuniji, Bolgariji, Poljski, Letonski in Madžarski. V tem programu javnih del, ki ga je osvojila Zveza narodov, je naša država vpisana za sledeče postavke:

1. za zgradbo cest	švic. frankov 137,510.000
2. za zgradbo ene železniške proge in mostu čez Donavo	50,500.000
3. za zgradbo belgrajskega pristanišča	10,200.000
4. za izboljšanje železniškega omrežja	180,000.000
skupaj	378,200.000

Komisija zveze narodov je iz tega načrta sprejela sledeča dela, ki imajo prednost, ker se smatrajo za rentabilna:

za zgradbo cest (1. točka)	137,510.000
in za izboljšanje železniškega omrežja (4. točka)	180,000.000
skupaj	317,500.000

ali okoli 4 milijarde dinarjev.

Ta javna dela v Jugoslaviji naj bi se izvršila s pomočjo mednarodnega sodelovanja pod vodstvom strokovnjakov Zveze narodov. Načrt te Zveze se bode pretresal v posebni komisiji, ki jo določi svetovna gospodarska konferenca. O njegovi nadaljnji usodi se sedaj ne more nič prerokovati. Mednarodni kapital ne odpira rad svojih tresorov (blagajniških predalov), ko gre za podporo finančno slabjših držav. Dolgo časa premišluje, potem obljubljuje, potem, ako gre gladko, sl. ene in čez dolgo časa začne z uresničenjem sklepa. Značilen dokaz nudi za to lozanska pogodba, ki je obljubila in določila Avstriji precejšnje zunanje posojilo. Preteklo pa je od tega časa leto dni in komaj nedavno je sedanji avstrijski finančni minister dr. Buresch dobil zagotovilo, da se bo obljubljeno posojilo začelo izplačevati.

★

Hitlerjanska divjaštva zoper cerkveno zgradbo. Ob Osojskem jezeru na Koroškem stoji lepa župnijska cerkev, ki je bila pred leti prenovljena. Hitlerjancem je kot znamenje katoliške vere trn v peti. Zato so jo zunaj in znotraj pogrđili s kljukastimi križi in ostudnimi napisi. Cerkevna oblast je odredila, da se cerkev začasno zapre. Orožništvo, ki išče narodno-socialistične zločince, je kot močno osumljenega zaprlo tamošnjega učitelja Jurija Kaufmanna, ki je zagrižen hilerjavec, in dva brezposelna človeka. Hitlerjanci so tudi pogrđili nekaj križev, ki stojijo ob cestah in stazah, in nekaj Marijinih kapelic. Koroški hilerjanci širijo letake, ki pozivajo njihove pristaše, da izstopijo iz katoliške Cerkve. So torej verni sinovi nekdanjih losvonromovcev, ki so toliko zlega prizadeli katolicizmu v stari avstrijski državi. Kakšno je hitlerjansko sovražstvo do vsakega izraza katoliške ideje, dokazuje tudi poročilo, ki je došlo iz Tirolskega. V mestu Erlu obstoji že 300 let kmetijsko pasijonsko gledišče, kjer se je že skozi tri stoletja predvajalo Kristusovo trpljenje. V noči od 18. na 19. julije pa so hitlerjanci zažgali to poslopje, ki je bilo lani prenovljeno s stroški 100.000 šilingov. Požar je uničil celo poslopje, ki je bilo iz lesa, pa tudi mnogo nekaj sto let starih zgodovinskih oblek, orgle in druge umetnine. Še predno so hitlerjanci zažgali po-

slopje, so ga poslikali s kljukastimi križi. Nabili so tudi po mestu lepake, v katerih napovedujejo Erlu dom maščevanje, ker so se izjavili zoper priključitev Avstrije Nemčiji.

Nemško narodno-socialistično pojmovanje umora. Pred 10 leti je bil v Nemčiji umorjen zunanji minister Rathenau, ki je začel v Nemčiji politiko sporazuma, sprave in miru med narodi. Umorila sta ga dva nekdanja nemška oficirja: nadporočnik Kern in poročnik Fischer. Po izvršenem umoru sta se morilca nekaj časa skrivala v gradu Saaleck. Ko sta pa videla, da ne moreta uteči policiji, sta izvršila samoumor. V proslavo teh dveh mož in njihovega junaškega čina so dali narodni socialisti vzditi nad durmi gradu Saaleck spominsko ploščo z napisom: »Tukaj sta umrla dne 17. julija 1923 junaške smrti za veličino nemške domovine naša tovariša Erwin Kern in Herman Fischer.« Ob tej priliki so se vršile velike narodno-socialistične slovesnosti, ki se jih je udeležila tudi uradna Nemčija. Tako se proslavljajo mrtvi morilci, živi pa dobivajo v sedanji Nemčiji zaščito. Takšne zaščite je deležen Gustav Rieder, ki je v Avstriji z bombo ubil dunajskega juvelirja Futterweita ter ubežal v Nemčijo. Ta mož je prej bil dolgo let v Leobnu na Gornj. Štajerskem ter se je pečal z vinotrštvom. Ker ni nič razumel o tem poslu in je bil vrh tega sam najboljši gost v svoji vinski trgovini, je ista pretrpela popolen polom. Po gospodarskem porazu je Rieder postal dejaven član narodno-socialističnih napadalnih oddelkov ter je

Predsednik Mandžurije Puy, katerega bodo proglasili za cesarja.

kakor rečeno umoril dunajskega juvelirja. Ko je pribežal v Nemčijo, ga tamkaj niso postavili kot morilca pred sodišče, marveč so ga napravili za paznika v zbiralnem taborišču v Dachauu, kjer so zaprti takšni, ki hitlerjancem niso po godu. Rieder je pisal v Leoben karto, v kateri sporoča, da se mu prav dobro godi. Da je takšno duhovno ozračje, ki sedaj vlada v Nemčiji, ugodno za politične umore, je jasno. Tako so početkom preteklega tedna našli v neki mlakuži blizu Frankfurta truplo bivšega narodno-socialističnega poslanca Schäferja, ki je bil ustreljen iz revolverja. Ker je bil Schäfer udeležen pri razkritju nekih za narodno-socialistično stranko neprijetnih tajnosti, je sedaj podlegel maščevalnim rokam svojih nekdanjih tovarišev. Kako poceni je danes življenje v Nemčiji, dokazuje slučaj münchenskega advokata dr. Spiegela, o katerem poroča angleški list »Daily Herald«. Po zadnjih volitvah so narodno-socialistični napadalci zgrabili dr. Spiegela, ga pretepli ter ga z raztrganimi hlačami peljali po münchenskih ulicah z napisom okoli vratu: »Pritožil se bom pri policiji.« Potem so ga zaprli v zbiralnem taborišču v Dachauu, kjer so ga, kakor poroča omenjeni angleški list, ubili. Narodni socialisti kajpada trdijo, da se je to zgodilo, ker je dr. Spiegel hotel uteči.

Borba proti brezbožstvu. Švica je zadnji čas postala torišče pojačane brezbožniške agitacije. Odkar je Hitler v Berlinu raztepel komunistično brezbožniško internacionalo, se njeno središče vedno bolj prenaša v Švico, in sicer v mesto Bazel, kjer se je izvršilo zedinjenje z dosedaj obstoječim brezbožniškim središčem v Zürichu. Iz Bazla se sedaj mečejo brezbožniške mreže po vsej Švici, ki so namenjene predvsem mladini. Voditelji so započeli akcijo, ki deluje z vsemi mogočimi sredstvi, duhovnimi in gmotnimi, da pridobijo na svoje limanice ljudstvo - obojito mladino obojega spola. Ker delovanje brezbožniških ribičev ni ostalo brez uspehov, so se konzervativni življenji med katoličani in protestanti dvignili k odporu. Zadrni čas je to vprašanje prišlo v pretres pred Zveznim svetom v Bernu. Katoličani in protestantje so združili svoje sile, da zakonodavni potom preprečijo agitacijo in širjenje brezbožstva na švicarskih tleh. Stavili so predlog, ki poudarja, da je delovanje ustanov in organizacij, ki javno in dejansko pobijajo krščansko vero, neskladno z duhom zvezne ustave, ki začenja z besedami: »V imenu Boga Vsemogočnega.« Radi tega pozivajo zastopniki Zvezni svet in osrednjo vlado, da podvzame vse mere sigurnosti za vzdrževanje moralnega reda in verskega miru v državi. Razprava o tem predlogu je trajala dva dni: 20. in 23. junija, ter je bila živahna in mestoma prav strastna. Rezultat glasovanja je bil: 70 glasov za predlog, 47 proti njemu. Na osnovi tega predloga, ki ga je večina sprejela, pripada izvršni oblasti pravica in dolžnost, da zavre in zatire brezbožniško agitacijo. Da se to tem bolj omogoči, se sedaj vrši velika agitacija med švicarskim ljudstvom, da se potom

ljudskega glasovanja členu 49 zvezne ustave dostavi ta dodatek: »Na celem področju zvezne države je prepovedano na katerikoli način — z besedami, spisi, slikami, filmi in sl. ime božje zasmehovati ali poniževati. Prepovedane so organizacije in ustanove, ki se borijo proti veri v Boga; njihova propagandna sredstva se morajo uničiti. Zveza naj donese neobhodno potrebne mere zoper prekršitelje teh določb.«

Truplo sv. Franca Ksaverja. Veliki misijonar in nebeški zaščitnik misijonstva sv. Frančišek Ksaver je umrl 27. novembra 1552 na otoku Sancianu, njegovi telesni ostanki pa so shranjeni v mestu Goi v Sprednji Indiji ob morju, in sicer v stari jezuitski cerkvi. Na prošnjo državnega guvernerja za portugiško Indijo v Goi je tamošnji patriarh dovolil neki ožji skupini ljudi, da si ogledajo telo apostola Japonske in Indije, ki se shranjuje v prestolni nekdanji jezuitski cerkvi v Goi. Ko se je krsta v prisotnosti patriarha in drž. guvernerja odprla z dvojnim ključem ter so dvignili z obraza pregrinjalo s svile, so prisotni na svoje veliko začudenje videli, da je telo sv. Franca popolnoma ohranjeno. Obraz je dobil pregamentno barvo, toda ima svež izraz premošljevanja, ponižnosti in blagosti. Vse črte lica so popolnoma ohranjene kakor tudi ostalo telo. Desne roke niso našli v krsti, ker je že davno prenešana v Rim. Odprtje krste so filmsko posneli in svetnikovo telo fotografirali. Tako Bog časti svoje velike služabnike.

Evharistični shod za lendavsko dekanijo se bo vršil dne 15. avgusta t. l. v Turnišču v Prekmurju.

*

Proslava 1900letnice našega odrešenja v dekaniji Maribor desni breg.

Po naročilu sv. Očeta se naj obhaja letos 1900letnica presv. Evharistije in Kristusove smrti in s tem tudi 1900letnica našega odrešenja. Škofijski ordi-

nariat želi, da se ta sveti spomin po celi škofiji proslavi po dekanijskih evharističnih shodih, v posameznih župnijah pa s »tednom molitve in pokore« in po »otroški nedelji«. Tudi dekanija Maribor desni breg se hoče Kristusu hvaležno oddolžiti za njegovo brezmejno ljubezen do nas in proslaviti njegovo 1900letnico na sledeči način:

1. Dekanijski evharistični shod bode prvo nedeljo meseca avgusta, to je dne 6. avgusta, na praznik Kristusovega izpremenjenja na gori Tabor. Shod bo v romarski cerkvi v Rušah, ki je nekako v sredini cele dekanije. Na shod pridejo vse župnije v procesijah. Kdor ne more s procesijo, se lahko pripelje z vlakom v Ruše. V Rušah bo ob 6. uri farno sv. opravilo, po katerem se bode Najsvetejše izpostavilo. Ob pol 8., 8. in pol 9. uri bodo tihe sv. maše. Ob 9. uri bo v cerkvi jubilejna pridiga in slovesna sv. maša, obenem zunaj cerkve tiha sv. maša, nato procesija s presv. R. T.; za sklep bodo pri kapelici na trgu posvetitev Kristusu, litanije S. J., zahvalnica, sv. blagoslov, in pesem »Povsod Boga«.

Za nazaj imajo udeleženci vlak ob 12.06 in 14.18 v smeri proti Mariboru in ob 13.44 in 15.06 proti Fali.

2. Kot priprava na shod se bo v vsaki župniji obhajal v četrtek, petek in soboto pred shodom »teden molitve in pokore« po navodilu v škof. »Oglasniku« stran 36. Tako bodo verniki imeli lepo priložnost, prejeti sv. zakramente, zlasti ker je omenjeni petek prvi petek S. J. Za spokorno procesijo pa za vse velja pot v Ruše.

3. Kot primeren zaključek jubilejne slovesnosti bo v posameznih župnijah v nedeljo dne 13. avgusta ali drug primeren dan »otroška nedelja« po navodilu v »Oglasniku« stran 37.

Tako se bodo vsi stanovi združili pri Kristusu, svojemu Kralju - združile pa tudi lepo vse tri škofijske proslave svetega leta po želji Katoliške akcije.

*

Letošnja redna skupščina Društva narodov bo sklicana 25. septembra.

Mussolini šestkratni minister. Vojni minister Gazzera in državni podtajnik v vojnem ministrstvu sta odstopila. — Kralj je poveril vodstvo poslov vojnega ministrstva ministrskemu predsedniku Mussoliniju. Mussolini vodi šest ministrstev: predsedništvo vlade, zunanje ministrstvo, notranje ministrst-

vo, ministrstvo za korporacije, vojno ministrstvo in začasno tudi letalsko ministrstvo.

Konkordat (pogodba) med Vatikanom in Nemčijo je bil podpisan dne 20. julija t. l. Pogodba obsega 34 členov in najvažnejši so naslednji: Katoliška Cerkev ureja v Nemčiji svoje zadeve samostojno. Verske, kulturne in dobrodelne katoliške organizacije so zaščitene. Duhovniki ne bodo smeli biti člani političnih strank. Redovi so svobodni. Katoliške mladine se ne bo smelo siliti k ničemur, kar bi bilo proti njenemu prepričanju. Nenemskim narodnim manjšinam je zajamčena uporaba materinskega jezika pri službi božji, pri verouku in v cerkvenih društvi, je pa obenem tudi obljubila Sv. stolica, da bo ščitila v enaki meri nemške manjšine v konkordatih z drugimi državami.

Dr. Janko Pihlar

specialist za notranje bolezni

Maribor, Prešernova ulica 2

ordinira redno vsak delavnik od 8. do 12. in od 2. do 4. ure.

Ob nedeljah in praznikih ne ordinira.

Širite „Sl. Gospodarja!“

NOVICE

Novi lavantinski knezoškof dr. Ivan Tomažič je prejel papeževo pismo o imenovanju lavantinskim škofom. — Predpisano prisego bo položil ob priliki jubilejnih slovesnosti v Ljubljani. Dne 1. avgusta, na obletnico posvetitve za škofa bo prevzel uradno škofijske posle. Na Marijin praznik dne 15. avgusta se bo vršila v mariborski stolni cerkvi slovesna intronizacija.

Spremembe oo. frančiškanov. O dveh spremembah smo že poročali zadnjič. Tokrat omenjamo v frančiškanski provinciji nadaljne spremembe: V Nazaret je nastavljen iz bogoslovja p. Kasijan Farič. Iz Nazareta je prestavljen v Brežice p. Akvin Ottavi; iz Brezja v Nazaret p. Jože Alijančič. Od Sv. Trojice v Slov. gor. je prestavljen v Maribor p. Rupert Suhač. Iz Brezja pride v Maribor p. dr. Stanislav Alijančič. K Sv. Trojici v Slov. gor. je prestavljen iz Brežic p. Friderik Saller. Pri Sv. Trojici je postavljen za vikarja tamošnji p. Ludovik Dovč. Iz Rocna je prestavljen na Brezje p. Emreik Landergott. — Iz Amerike je prišel na Brezje p. Benevent Winkler.

Slovesnost preobleke pri šolskih sestrah v Mariboru. Prevzvišeni škof dr. Ivan Tomažič je izvršil pri mariborskih šolskih sestrah slovesnost preobleke. Preoblečene so bile naslednje novinke: Unuk Matilda, s. Benedikta; Rojs Gizela, s. Leonita; Trobentar Lucija, s. Beatrika; Založnik Marija, s. Odilija; Meglič Marija, s. Venceslava; Ravtar Ana, s. Nila; Škrabe Marija, s. Bronislava; Kalar Terezija, s. Krizanta; Jurkovič Marjeta, s. Herma; Absec Ana, s. Perpetua; Strman Marija, s. Patricija; Zorko Ana, s. Kozima; Novak Marija, s. Rahela; Jurca Ana, s. Florina; Kostanjšek Jožefa, s. Vivina; Anželjak Eva, s. Erazma; Lešnik Uršula, s. Bertila; Križnik Štefanija, s. Ivona; Javšovec Antonija, s. Ulrika; Svete Antonija, s. Damijana; Mavec Helena, s. Emilija; Mihelič Marija, s. Marcela; Humar Terezija, s. Alfreda; Karloci Marija, s. Serena.

70letnico rojstva in 40letnico mašništva je slavil v Cirkovcah pri Pragerskem tamošnji g. župnik Anton Ravšl. Vsestransko delavnemu gospodu k dvojnemu jubileju naše čestitke!

Vojak padel s strehe. Pri popraviljanju strehe vojašnice v Melju v Mariboru je padel z višine prvega nadstropja vojak Darimir Maučič in se hudo poškodoval.

Smrtno se je zastrupila v Mariboru v Barvarski ulici 39letna služkinja Helena Sovič. Po prepeljavi v bolnišnico je umrla.

Po dolgem času pojasnjen vlom. Po noči 1. februarja 1927 je bilo vlomljeno v poštni urad v Križevcih, kjer je vlomilec odnesel manjšo svoto denarja, dočim velikega zneska 45.000 Din k sreči ni našel. Tedaj so naše oblasti na steklu petrolejke dobro vidne prstne odtise vlomilca. Vsa poizvedovanja tamošnjih orožnikov so bila zaman in je

vlomilec varno odnesel pete. Te dni pa je bil prijet v Murski Soboti delavec in godbenik Vincenc Horvat iz Beltincev, ki je bil osumljen, da je izvršil takratni vlom v križevski poštni urad. Ta domneva se je izkazala kot popolnoma pravilna, ker je daktiloskop mariborske policije ugotovil, da se prstni odtisi, ki jih je zapustil takrat vlomilec na steklu petrolejke, ujemajo s prstnimi odtisi prijetega Horvata.

Z britvijo prerezal gospodarju vrat. Pri posestniku ob severni meji je bil te dni zaposlen v vinogradu kot dninar ruski begunec. Ker ni dobil za malico poleg kruha še mesa, ga je to toliko razljutilo, da je šel sam s to zahtevo k gospodarju, ki se je ravno bril. Med obema je došlo do prepira, med katerim je zagrabil dninar britev in z njo smrtno prerezal gospodarju vrat. Po zločinu je hotel pobegniti preko meje, a ga je obmejna avstrijska straža prišla.

Roko je dobil v mlatilni stroj posestnik Ivan Govnik iz Rogoznice pri Ptuj. Težje poškodovani se zdravi v bolnici v Ptuj.

Obsojen požigalec. Dne 18. julija je dajal pred mariborskim sodiščem odgovor požigalec Ivan Mikl iz Žikarcev pri Sv. Barbari pri Vurbergu. Obtožnica mu je očitala, da je zažgal dne 11. julija t. l. Kokoljevo viničarijo v Žikarcah, v kateri je stanoval viničar Janez Škofič. Mikl je bil hud na Škofiča, ker mu je slednji očital tatvino kokoši. V noči, ko je Škofič spal, mu je Mikl z gorečo cigareto podtaknil ogenj. Spečega so komaj rešili iz gorečega poslopja, ki je pogorelo do tal. Obtoženi je dejanje priznal in bil obsojen na 4 leta robije in na plačilo 2500 Din odškodnine Škofiču.

Neznani vlomilci so obiskali pri belem dnevu stanovanje Terezijske Zajšek, posestnice v Apačah pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Odnegli so iz zaklenjene omare razno zlatnino in gotovine za 350 Din. Vlom je bil mogoč, ker so bili domači zaposleni na polju.

Eden poškodovan na glavi, drugi zaboden v prsa. V bolnico v Ptuj je bil prepeljan Alojzij Plohl, posestnik pri Sv. Andražu v Halozah z nevarno poškodbo na glavi. V ptujski bolnici se zdravi tudi Anton Kokolj od Sv. Elizabete v Halozah, ki je bil zaboden v prsa.

Radi brezposelnosti v smrti. Dne 19. julija so našli železniški uslužbenci med postajama Št. Lovrenc na Drav. polju in Hajdino popolnoma razmesarjeno moško truplo. Po legitimaciji so ugotovili, da gre za Martina Gumzeja od Sv. Jurija ob južni žel. Tudi brzojavno pozvana mati je prepoznala v pokojniku svojega sina, ki je večkrat izjavil, da si bo radi nezaposlenosti vzel življenje. Žrtev obupa so pokopali pri Št. Lovrencu.

Mesto ribe ujel žrtev brezsrčne matere. Nad Melanjskim brdom pri Gornji Radgoni je ribil v Muri Franc Kozar, posestnik v Meleh. Naenkrat je čutil v mreži nekaj večjega in težjega. Pri pregledu domnevanega ribjega plena je videl, da se je zamotal v mrežo novorojenček, katerega je pognala v vodo ko

1 zavitek Persila zadostuje za 3 vedrice vode (= 25-30 litrov), ki da raztopljen v hladni vodi močno se penečo pralno raztopino.

PERSIL za pranje perila

po porodu brezsrčna mati. Otrok je bil v vodi kakih 10 dni.

Naplavljen utopljenec. V Zlatoličju pri Št. Janžu na Dravskem polju je naplavila Drava truplo moškega utopljenca, ki je bilo v vodi že par mesecev, ker je popolnoma razpadlo. Neznane je imel na glavi luknjo v lobanjo. Podan je sum na zločin.

Ogenj je uničil gospodarsko poslopje in del viničarije g. Franca Domanjka na Mursčaku pri Ljutomeru. Škoda znaša 15.000 Din. Ogenj je nastal najbrž vsled neprevidnega odmeta tlečega cigaretnega odpadka.

Radi uboja 3 leta zapora. Letos dne 19. marca je prišlo v Cankovi v Prekmurju ob priliki žegnjanja do pretepa med domačini in Avstrijci. Iz sosedne Avstrije so prišli na cerkveno slovesnost trije bratje Martinc in igrali v ravsu glavno vlogo. Alojz Martinc je sunil Jožefa Fenoša z nožem v hrbet in je zaboden po par dneh umrl. Orožniki so prijeli ubijalca na povratku proti domu in ga izročili našim oblastem. Martinc je bil obsojen dne 18. julija v Mariboru na 3 leta strogega zapora.

Dva mladeniča utonila v Muri. Dva viničarska sinova: 18letni Alojz Maček in 25letni Anton Štrakel, oba iz Hercegovščaka, sta se šla kopat v Muro med vasjo Lutverci in Podgradom. Prvi je skočil v vodo Maček, se začel potapljati in klical na pomoč tovariša. Štrakel se je pognal v vodo, a Maček se ga je oklenil s tako silo, da sta utonila oba.

Utopljenca so potegnili iz Mure v Krogu in ga tamkaj pokopali dne 17. julija.

Škedenj je pogorel vsled udara strele posestniku Simonu Jeznik v Št. Janžu, občina Vuzenica. V skednju je bilo 22 voz sena.

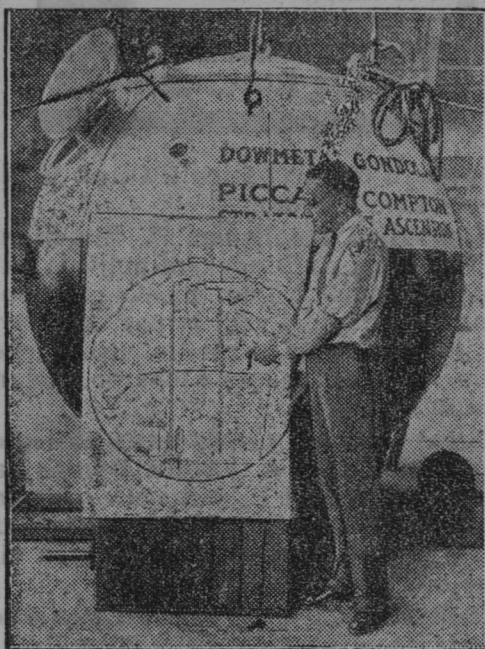
Vrh smreke ji zlomil nogo. Z Urške se je vračala družba izletnikov. Med potjo jih je zajel silovit vihar, ki je vrigel na gđ. Pepco Sardonerjevo vrh smreke, ki je izletnici zlomil levo nogo.

Ponesrečeno so spravili v bolnišnico v Slovenjgradcu.

Razpust Zveze bojnikov. Banska uprava v Ljubljani je razpustila z odlokom od 15. julija 1933 Zvezo bojnikov v Ljubljani.

Težko naložen voz drv se je prevrnil na cesti pri Laškem na 47letnega najemnika Cirila Drakslerja iz Hude jame in mu zlomil denso nogo.

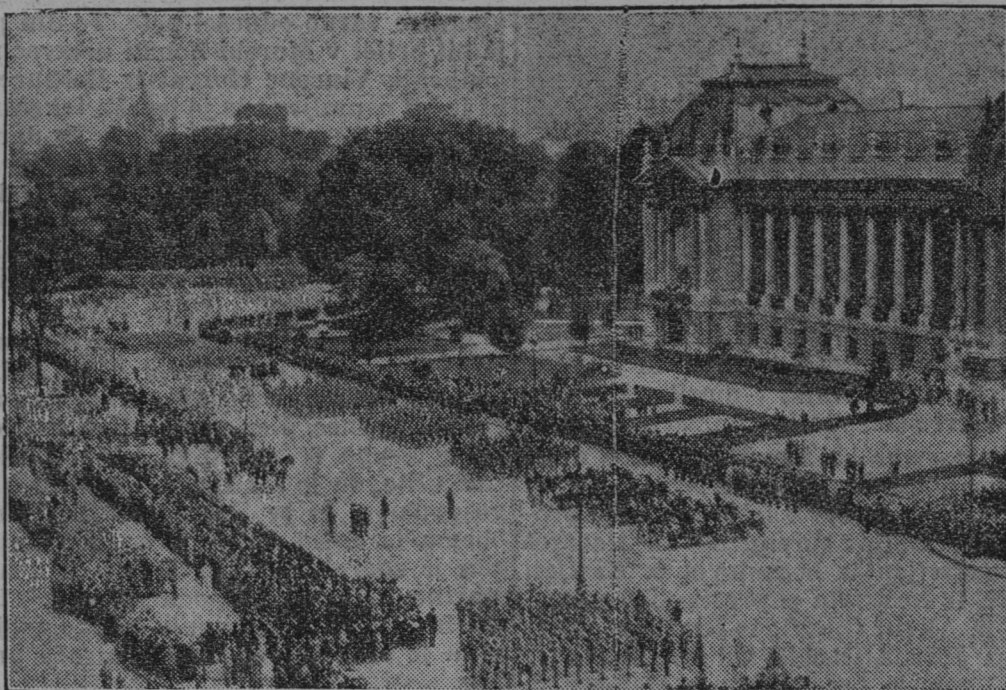
Ženo ubil — sebe obesil. Na Trebčah v župniji Sv. Petra pod Sv. gorami se je doigral slučaj družinske žaloigre, ki je znak slabih sedanjih gospodarskih razmer. Franc in Marija Domitrovič sta imela osem otročičev, katere sta preživljala z dnino in povrh sta prebivala še pod tujo streho. Radi odpovedi delodajalca je prišlo med obema zakoncema do prepira, v katerem je udaril razburjeni mož ženo s težkim polenom po glavi, da ji je prebil lobanjo in je reva kmalu po udarcu izdahnila. Po

Poveljnik poleta v izredne zračne višine Settle razlaga na svetovni razstavi v Čikagi gondolo.

Litavska letalca Darius in Girenas sta srečno preletela Atlantski Ocean. Po posrečenem preletu se je razbilo letalo v Nemčiji in sta oba pilota smrtno ponesrečila.

Parada pred predsednikom francoske republike.

uboju žene se je mož obesil v bližini hiše.

Smrtna avtomobilska nesreča. Dne 23. julija se je zgodila ob 7. uri zvečer pri Dolnji Ribnici pri Brežicah avtomobilska nesreča, ki je zahtevala smrtno žrtev. Ljubljanski lesni trgovec dr. Fr. Jenko je nameraval z avtomobilom po lesni trgovini v Hercegovino. Peljal je seboj medicina Šolmajerja, svojo hčerko in ogrskega lesnega trgovca Hakerja. Na neznačajnem ovinku pri Dolnji Ribnici je dohitel avto voziček, katerega sta vlekla dva dečka iz Zagreba. Avto je zavozil, da se ogne, na kup gramoza in padel v jarek ob cesti, istočasno je še počila pneumatika. Pri padcu je počila trgovcu Ernestu Hakerju iz Arada na Madžarskem lobanja in je takoj umrl. Vsi drugi so odnesli le lažje poškodbe. Avto je šofiral smrtno ponesrečeni Haker, ki je bil celo avtomobilski dirkač.

Šofer utonil. Radi krča je utonil v Savi pri Štirni na Ježici pri Ljubljani 36letni šofer Alojz Taškar, pristojen v Brežice.

Smrtno nevarne poškodbe. V Rapljici se je napotil 39letni posestnik Jurij Štravs iz Krupe pri Semiču na Dolenjskem. Ko je šel po vasi, je pričelo padati na njegovo glavo kamenje, da se je nezavesten zgrudil na tla. K na tleh ležečemu je tedaj pristopil neznan napadalec in ga s sekiro dvakrat udaril po desni strani plečeta. Udarca sta bila tako močna, da sta mu presekala kosti. Sorodniki so smrtnonevarno ranjenega Štravs pripeljali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu. Je pa malo upanja, da bo mož okrevl.

Dve dekleti utonili v Savi. V Ribnici pri Jesenicah na Gorenjskem sta utonili dve dekleti: 22letna Marija Matkovič, edinka posestnika iz Koritnega, in 18letna Amalija Bizjak, posestniška hči iz Ribnice. Dekleti sta se kopali v Savi in sta se podali preko ne baš globoke vode proti nasipini, da bi se solnčili. Naenkrat jima je zmanjkalo pred ciljem tal in sta obe utonili.

Avtomobil zgorel. V soteski med vasjo Potoki in Koroška Bela je zgorel avto ljubljanske tvrdke Kern. V avtomobilu sta bila potnik in šofer. Iz nepojasnjene vzroka je počila bencinska cev in avto so zajeli naenkrat plameni. Šofer in potnik sta se komaj rešila z voza, ki je gorel eno uro.

Ogenj je uničil dne 21. julija v Zavoglenu pri Šoštreu na Kranjskem posestniku Janezu Porenta kozolec-dvojn timer poln krme in detelje. Vnela se je še tudi streha na hlevu, a so preprečili večjo požarno nesrečo gasilci. Ogenj je moral biti potaknjen.

Starši, ki imate hčerke dijakinje, katere obiskujejo srednje ali druge šole v Ljubljani in jih želite imeti pod zanesljivim nadzorstvom, dajte jih v oskrbo šolskim sestram, ki otvorijo v mesecu septembru t. l. novi zavod v Zgornji Šiški pri Ljubljani. Zavod se nahaja v novo zgrajeni vili z napisom »Vila Raja« in leži nasproti nove tramvajske remize; vožnja

K 50. rojstnemu dnevnu Mussolinija. Spomladi 1915 je bil Mussolini v Rimu aretiran radi povzročanja nemirov.

s tramvajem v sredino mesta 10 minut. Gojenke so pod nadzorstvom šolskih sester učiteljic, ki jim nudijo po potrebi pomoč pri učenju. Hrana je zdrava in dobra, oskrbnina jako zmerna. Sprejme se 12 do 14 gojenk. Podrobna pojasnila daje v mesecih juliju in avgustu prednica šolskih sester v zdravilišču na Golniku.

Papeževo letovišče.

Znamenit zgodovinski dogodek se je odigral te dni čisto na tihem in neopazeno od javnosti v Rimu. Nekega popoldne se je odpeljal sedanji papež na svoje letovišče Castel Gandolfo ob Albanskem jezeru. Prvič od leta 1870 je videlo omenjeno letovišče zopet papeža. Tla, na katerih je pozidan Castel Gandolfo, so zgodovinska. Na Albano, na staro Albo, so navezane pravljice o usta-

novitvi Rima in o izvoru latinskih narodov.

V srednjem veku se je povspelo mesto do ponovne slave. Radi krasote pokrajine je pozidala tamkaj družina Gandolfo iz Genove grad, ki je prejel po njej ime. Pozneje je prešel grad v last rodbine Savelli, končno kot razvalino ga je dobila Sveta stolica. Urban VII. (1590) je zgradil iz razvalin novo palačo, katero si je izbral za svoje letovanje. Papeža Aleksander VII. in Klement XIII. sta znatno razširila letovišče, ga preuredila v mali Vatikan in okrasitev je bila zaupana najbolj slavnim umetnikom tedajne dobe. V Castelu Gandolfo so se zbirali najznamenitejši vojniki, državniki, godbeniki in pesniki.

Od leta 1870 ni prestopil praga letovišča nobeden papež. Poslopja, park in vrtovi so služili za začasni sprejem visokih cerkvenih dostojanstvenikov in

oooooooooooooooooooo

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.

oooooooooooooooooooo

nabožnih organizacij. V dobi zapuščenosti sta se priklatila v letovišče še dva druga nepoklicana gosta: plevel je prerasel park in sobane so bile polne vzduha po trohnobi. Še le z Mussolinijem sklenjena lateranska pogodba je napravila papeža za neomejenega gospodarja letovišča.

Papež Pij XI. je v zadnjih letih storil zelo veliko za Castel Gandolfo. Posest okrog gozda so zboljšali, cele kvadratne kilometre kamenite zemlje so spremenili v cvetoče vrtove in sadonosnike. Albanski grič med Castel Gandolfo in Albano se ponaša danes z zeleno trato, po kateri se pase živina. Zraven so obsežne farme, ki so odkazane kokošje-reji. Pridelki v Castel Gandolfo ne služijo samo papeževi mizi, ampak celemu vatikanskemu mestu. Tamošnje prebivalstvo se udeležuje z vso vnemo gradb delavskih naselbin in vzornih hlevov, modernih silosov in mlekarn.

Stari grad so popolnoma prenovili. Ni več podoben srednjeveški trdnjavi, v kateri je še letoval papež Pij IX. Italijanska vlada je podarila papeževemu letovišču leta 1929 vilo z obsežnimi vrtovi in s tem je bil Castel Gandolfo znatno povečan.

Ko si je sedanji sv. oče ogledal prenavljalna dela in krog letovišča ležeče vzorne farme, se je vrnil pozno na večer nazaj v Vatikan.

★

Žaloigra v zraku.

O pretresljivi žaloigri v zračnih višinah je prišlo zadnje dni poročilo iz južno-vzhodne Afrike iz Keynaland. Žrtvi sta angleški letalski kapitan in njegova mlada soproga, ki sta nastopila pred dnevi ženitovanjsko potovanje v letalu. Kapitan Rihard Ussher je bil nameščen nekaj mesecev v puščavskem mestu Nairobi v osrednji Afriki. Tamkaj se je spoznal z lepo 20letno hčerko predstojnika, polkovnika Hopley. Angleška kolonija v Nairobi tvori, kakor je na običajno po zelo vročih pokrajinah, eno družino. Med kapitanom in oberstovo hčerkico je pognala ljube-

Pavel Keller:

29. nadaljevanje in konec.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Vi veste?«

Odvetnik je planil kvišku.

»Od kdaj pa veste?«

»Od sinoči. Prejel sem od tistega, ki je to nesrečno dejanje storil, pismo.«

»Kdo? Kdo je?« je naglo in razburjeno silil vanj odvetnik.

Brez glasu je povedal učitelj:

»Andrej Bogatec, rajnice brat.«

Odvetnik je molče stopil k oknu in se zagledal na cesto. Učitelj pa je globoko sklonjen sedel na stolu in si brisal pot s čela in solze iz oči. Odvetnik se je obrnil proti njemu. Mehko ga je vprašal:

»Ali imate pismo pri sebi, gospod učitelj?«

Starček je prikimal, pa se obotavljal, da bi izročil pisanje.

»To noč sem bil hude boje sam s seboj, če res moram povedati to. Bila je grozna noč. Mislim sem si, da ni treba, da bi bil Andrej zapleten v to zadevo in da bi slab veter zavel čez grob nesrečne matere in nesrečne Katrice, ko je Colnarjeva nedolžnost vendar že dokazana. Ali je res potrebno, da pismo izročim?«

»Da,« je rekel advokat. »Vaša dolžnost, ki se ne da odvrniti, je, gospod učitelj, da pripomorete pravici k popolni zmagi, da pobijete tudi najmanjšo sumnjo v Colnarja, ki bi še vedno nekako visela nad njim, če ne izvedo ljudje resnice. Prosim, izročite mi pismo!«

Učitelj je tipal v žep, izročil odvetniku pismo, omahnil s svojo belo glavo na mizo, med tem ko je odvetnik bral:

Rio de Janeiro, 1. decembra.

Ljubljani, spoštovani g. učitelj!

Sedaj pa Vam moram povzročiti največje razočaranje v življenju, moram Vam povedati,

Sv. Oče hrvatski mladini

Hrvatska mladina je priredila jubilejno romanje v Rim ter je bila 11. julija sprejeta od sv. Očeta. Na čelu mladine sta bila sarajevski nadškof dr. Šarič in zagrebški pomožni škof dr. Salis-Seewis. Sarajevski nadškof je sv. Očetu izročil darove bosanske katoliške mladine, med njimi lepo sliko, predstavljajočo bosansko pokrajino. Ko je sv. Oče stopil v dvorano (Ducale), je mladina navdušeno zapela prelepo hrvatsko Marijino pesem »Zdravo Djevo«. Nato je imel papež na mladino prsrčen nagovor, ki je bil takoj preveden v hrvatski jezik. Uvodoma je omenil prelepo petje ter je rekel: »To petje nam je poklicalo v spomin vašo drago domovino, ki je vam in nam tako mila, vaše hiše in domove, ki smo jih poprej opazovali na vašem lepem daru, na podani nam umetniški sliki, ki predstavlja del vaše domovine. Za nas pa je še lepši dar vaša prisotnost in vaš obisk, ki nam tako jasno in glasno govori, da imamo pred seboj dobre sinove in hčerke, ki so prišli, da obiščejo skupnega Očeta ter prejmejo njegov očetovski sv. blagoslov.«

»Prišli ste«, tako je nadaljeval, »da obogatite svoje duše s plodovi svetega jubilejnega leta pod vodstvom vaših škofov in jako številno zastopanih duhovnikov, ki vas v vseh prilikah in težavah skrbno vodijo k zveličanju, trudeč se, da v vaših srcih ohranijo vero vaših očetov. Prišli ste k nam kot zastopniki vseh stanov in slojev ter ste nam predali preko svojega voditelja, sarajevskega nadškofa, lepo addresso, polno dobrih in plemenitih sklepov, ki so, ko smo jih čitali, vzbudili v nas živo željo, da vas vidimo, da vas spodbudimo k nadaljni vztrajnosti v dobrem, ter vas blagoslovimo. Obljubljate nam

čvrstost in vztrajnost v veri in posebno vnemo v krščanskem apostolstvu. Med vašimi gesli smo čitali besede: žrtev in apostolstvo, to je, da ste bili do sedaj ter tudi da boste v prihodnje pripravljeni prinesiti in pretrpeti vsako žrtev, ki jo zahteva točno izvrševanje krščanskih dolžnosti, da hočete služiti Križu, z njim se ponášati, pod njim se boriti, ter po smernicah, ki so vam dane s Križa, živeti in umreti.«

»Znano nam je«, tako je rekel papež naposled, »vaše dosedanje teženje in vaši napor v dobrem, toda tukaj ni zastoja, marveč je treba vedno imeti pred očmi opomin: Vedno boljše, vedno višje! Bodite v življenju pravi apostoli Križa in njegova želja se bo izpolnila! Iz njegovega presv. Srca se bo izlila po vaših dušah obilica njegovega svetega blagoslova. V tem smislu vam radi podelimo svoj blagoslov, vsem in vsakemu posamezniku od vas za vse in za vsakogar, za kar in za kogar želite, da bo blagoslovljen od nas. Blagoslovljamo vso vašo drago domovino. Blagoslovljamo ves vaš narod, vaše duhovnike z željo, da vztrajajo v svojem apostolskem delu in v oblikovanju Kristusovega življenja v vas, vaše škofove in vso njihovo čredo.«

Razvanje Gasilno društvo pripravlja za nedeljo dne 30. julija ljudsko igro »Lovski tat« Agilni kulturni delavci, ki so šli že z mnogimi igrami preko odra, zaslužijo priznanje.

Slivnica pri Mariboru. V nedeljo dne 9. jul. je priredil salonski orkester »Guslar« koncert na vrtu g. Lesjaka, ki se je v vsakem oziru dobro obnesel. Orkester vodi splošno znani kulturni delavec, tamošnji šolski upravitelj g. Rado Mejovšek.

Petrovče. Fantje kongreganisti iz Petrovč poromajo v nedeljo dne 6. avgusta na Uršlo goro pri Slovenjgradcu ter vabijo vse dobre fante in prijatelje, da se jim pridružijo. Odhod z vlakom ob 10. uri do Šoštanja, potem pa peš. Drugo jutro ob 7. uri sv. maša in sv. obhajilo na Uršli gori. Pridite in okusite, kako prijetno je, če prebivajo bratje, sinovi ene matere, skupaj!

Tihotapska prebrisanost.

Pred dnevi je vzbujala pozornost stražnih organov ob belgijsko-nemški meji neka imenitna ženska. Mnogokrat se je vozila iz Belgije v Nemčijo in nasprotno in vedno po isti železniški progi. Financarji so jo preiskavali, a nikdar niso našli pri njej niti sence utihotapljenega blaga. Še le anonimno (brez podpisa) pismo je opozorilo carinike na oči te ženske. Ena njenih oči je bilo umetno. Pri natančni preiskavi so ugotovili, da je bilo umetno oko na najbolj duhovit in prikrit način prikrojeno kot skrivališče za dijamante. Koliko dijamantov je ta ženska na opisani način pretihotapila, se ni dalo dokazati.

Nek nemški gospod ob nemško-francoski meji je iztuhtal drug način tihotapljenja dijamantov. Ob omenjeni meji pri mestu Kehl so opazovali starejšega gospoda, ki se je vozil bogznaj kolikokrat preko meje v Strassburg. Tudi v tem slučaju niso odkrili pri tako zelo skrbnih telesnih preiskavah na možu ničesar sumljivega. Slednjič pa je doletela tudi tega pretkanca usoda. Zagrabile so ga neznosno hude bolečine v slepiču baš v trenutkih, ko je bil na obmejni postaji. Železniški zdravnik je odredil takojšnjo operacijo, kateri se je ustavljal bolnik. Strah pred operacijskim nožem so si razlagali na enostaven način, ker si pač nikdo ne pusti radi štirati po trebuhu. Vsled vedno naraščajočih bolečin so le spravili bolnika v bolnišnico na operacijsko mizo, kjer mu je izrezal zdravnik napadenega slepiča. V slepem črevu so našli kapsulo v velikosti naprstnika in v tej so bili dijamanti. Take kapsule je požiral gospod vsakokrat, predno se je podal na pot preko meje in je najbolj varno tihotapil dijamante. Slučaj in bridek udarec usode sta hotela, da je kapsula enkrat zgrešila običajno pot in razdražila do smrtne opasnosti slepiča.

da je mož, ki je bil nekoč Vaš učenec, ki ste ga ljubili in mu zaupali, velik zločinec.

Ta mož sem jaz: Andrej Bogatec.

Jaz sem umoril svojo sestro Katrico, jaz sem jo utopil v Colnarjevem studencu.

Ni storil tega Colnar, ne Meden, tudi kdo drugi ne.

Jaz sem storil to.

Sedaj bi pač to pismo že lahko končal, kajti kdo bo rad bral pismo človeka, ki je umoril svojo sestro? Ali so za umor sestre sploh kakšni blajševalni razlogi?

Toda prosim Vas, naj Vam povem še tole, da me ne boste imeli za čisto zavrženega človeka. Takole se je dogodilo vse:

Bil sem v vojni čez štiri leta. Človeško življenje tam ni bilo vredno nič; ubijati je bila zapovedana dolžnost. Ljudje so posiroveli pri tem poslu, živci so se izpremenili. Bil sem častnik, dvakrat ranjen, enkrat zasut. Nosil sem na prsih železni križ prvega razreda. In temu se je kmet Meden posmehoval. Vi ste bili priča, ko se je to

dogodilo. Skoraj se je pripetila nesreča že v gostilni. Morebiti bi bilo to manjše zlo. Kakor vsak drug vojak, sem tudi jaz na tistem strahotnem polju bede in klanja sanjal o povratku domov, o miru, ponosu in ljubezni.

In prišel sem domov, zdrav, močan, življenja željen, kot častnik, odlikovan z visokim odlikovanjem.

In kaj sem našel doma? Največjo duševno stisko, zaničevanje, sramoto.

Moja sestra Katrica je bila oskrunjena, in te bolečine ni mogoče izmeriti.

Namesto da bi vojaka častili, so ljudje s prstom kazali za njim. Užaljena mati je bila hčerko zavrgla. Katrici ni bilo mar tega, strastno dekle je podivjalo v opojnosti prvih dni miru. Skakala in plesala je in ji nikoli ni bilo dovolj tistega, po čemer je v hudih letih vojne hlepela vsa njena mladost. In obesila se je Colnarju okrog vratu.

Najprej sem nameraval ubiti Colnarja, tega lahkega selnega in brhkega hrusta. Toda pre-

zen. Poroko so slavili v Nairobi v zelo veseli družbi, katero so tvorili vsi Angleži. Ussher in njegova nevesta sta sklenila dolgo pred poroko, da bosta nastopila koj po poroki potovanje v letalu v Kapstadt. Vožnje sta se tudi lotila na poročni dan. Zakonski par je letel v smeri na Tanganika jezero, je preletel gorovje in se je nameraval odpočiti ob obali Niassa jezera nekaj dni. Starši neveste so pričakovali brzojavko o posrečenem potovanju s prve postaje. Brzojavka je izostala. Mesto srečo napovedujočega telegrama je došel drugi iz Mbeye, 50 km od Niassa jezera. Tamošnje oblasti so

Slivnica pri Mariboru. Progovni preglednik g. Logožar in njegova žena sta obhajala v nedeljo dne 9. julija v krogu sorodnikov in prijateljev 25letnico poroke. Vsa leta sta preživela v vzornem zakonskem miru in slogi. Sta ostala še oba telesno čila, duševno pa popolnoma mlada. Ob jubileju se je zbralo pri njiju mnogo hvaležnih src in jima izreklo tople pozdrave. Vsemogočni jima daj še 50letnico dočakati. Naše iskrene čestitke!

Sv. Marjeta na Dravskem polju. V nedeljo dne 16. julija so vprizorili fantje in dekleta pod kozolcem g. Josipa Finžgarja splošno priljubljeno komedijo »Trije vaški svetniki«. Kljub težkočam, ki so nastale takorekoč še v zadnjem trenutku od strani igralcev, je spretni režiser vendar na svojstven način izvedel režijo. Priznanje mu! Prireditev je v moralnem in gmotnem oziru dobro uspela. Zegnajte, ki je bilo isto nedeljo, je prav mirno minilo.

Gornja Polskava. Dne 12. t. m. je umrl v Kočnah posestnik Franc Koren, po domače: Grombržan. — Dne 16. julija ob ¼ na 2 je zločinska roka zažgala stanovanjsko cerkveno hišo, last bivšega g. župnika Šebata, v kateri biva njegova gospodinja. Zgorelo je vso poslopje s stiskalnico vred. Živino so rešili. Sedaj sta že dve cerkveni stavbi, gospodarsko poslopje in sedaj cerkvena v teku štirih mesecev zgoreli. Saj ni čudno, ko pa vrejo tukaj mimo množice delamrznih ljudi, katerih nihče ne nadzoruje in so vedno bolj nesramni in oblastni. Kam plovemo?

Sv. Trojica v Slov. goricah. Nemila smrt prihaja k nam prav pogostoma. Pred dobrim tednom je umrla vrta žena, članica Marijine družbe, Čučko Barbara. Bolehala je skoro dve leti. Njen pogreb je pričal, da je bila splošno priljubljena. Ob odprtem grobu je orisal delo in trpljenje pokojne g. p. Rupert. Pevski zbor je pred hišo žalosti in na pokopališču zapel turbozne žalostinke. V soboto dne 15. t. m. je pa umrl skrben oče Karl Ozvatič, posestnik v Sp. Senarski. Upajmo, da uživata kot plačilo veselje, ki ga je Bog pripravil njim, ki ga ljubijo.

Prizadetim družinam iskreno sožaljel Rajni-ma sveti večna luč! — Nagloma se je po trojiški župniji raznesla vest, da nas naš priljubljeni g. p. Rupert Suhač, samostanski vikar, kaplan, katehet itd., mora zapustiti. Nobeno oko ni ostalo suho, ko se je v nedeljo dne 16. t. m. poslovil v pričo Najsvetejšega od vdanih župljanov. Deloval je pri Sv. Trojici 6 let. Tu je ustanovil Marijini vrtec, bil goreč v vinarstvu Gospodovem, bil pa tudi ves vnet za prosvetno delo; zato so ga ljudje visoko cenili. Želimo, da bi se v novem mestu počutil srečnega; pri nas si je postavil trajen spomenik. Mesto g. p. Ruperta pride k nam iz Brežic g. p. Miroslav Saller, ki ga na tem mestu iskreno pozdravimo ter želimo, da bi se v lepili Slovenskih goricah počutil prav zadovoljnega!

Sv. Ana v Slov. goricah. Župnijska cerkev sv. Ane je te dni dobila dva nova zvonova, tako da bo v bodoče imela pet zvonov. Sprejem novih zvonov je bil v torek dne 25. t. m. Slovesna blagoslovitev se je vršila na god župnijske patrone sv. Ane dne 26. t. m. Blagoslovitev je izvršil stolni dekan g. dr. Maks Vrabar iz Maribora kot zastopnik prevzvišenega gospoda knezoškofa dr. Ivana Jožefa Tomažiča. Na slovesni posvetitvi je bilo navzočega obilo ljudstva.

Gornja Radgona. V soboto dne 22. julija sta bila pokopana dva mlada fanta, ki sta utonila v Muri prejšnjo nedeljo dne 16. julija popoldne. Truplo Alojza Maček je zaneslo do občine Ižakovci in je bil pokopan v župniji Belinci. Anton Štraki, ki je hotel svojega tovariša rešiti, pa se mu je neprevidno približal, je pa bil najden ob obrežju Mure na Spodn. Grisu. Ob tej priliki bi bilo vredno misliti, kako bi se podobne nesreče zabranile. Imamo že precej urejeno državo, posebno tukaj ob meji je vsak kot zastražen, graničarji imajo pozornost na vsakega sumljivega človeka, in poznajo vse skrivne poti ob Muri. Ali bi bilo nemogoče zabraniti kopanje zlasti na nevarnih mestih? Občina je tudi tukaj in gleda leto za letom, kako se potikajo kopanci po neurejenem obrežju doli pod železnim mostom, pa ni doslej bilo človeka, ki bi zahteval ureditev javnega, varnega kopališča. Zares, neznosna vročina, prah avtomobilov skoraj sili človeka v vodo, pa kam? Niti ene poštene ko-

libe ni ob Muri, da bi se človek preoblekel, tam neke med grmovjem se skrivajo posamezniki in so v vednem strahu, da brodeč po vodi ne stopi kdo na kako glaževino, na drugi strani pa se v resnici boji, da mu kdo ne pokrade obleke ali kake druge reči. V časopisju čitamo, kako si gradijo ob malih potokih kopališča, mi pa tu ob veliki reki pogrešamo te blagodenje naprave ter gledamo leto za letom, kako nam ravno zaradi pomanjkanja urejenega kopališča Mura ugrablja nedolžne žrtve. Gospod župan, tukaj imate priliko, pokazati svojo skrb za blagor občine!

Sv. Vid pri Ptuj. Po 10 letih smo imeli zopet novo sv. mašo. Dne 8. julija smo slovesno sprejeli g. novomašnika p. dr. Marjana Gojkoška. Ker je iz male vasi Trnovci to sploh prvi mašnik, smo ga bili še bolj veseli. Dan nove maše, 9. julija, je bil za vse narodni praznik. Toliko ljudstva ni zlepa videla naša župnija, tako prisrčnega veselja tudi ni najti hitro. Na gostiji smo nabrali za dijaško semenišče lepo svoto. Bog plačaj darovalcem, Bog živi novomašnika!

Lancova vas. V petek je tu umrla spoštovana Gerčka Selinšek, daleč okoli znana posestnica. Ne le lepo premoženje, njena dobra dela in pobožnost sta jo prikupila vsej okolici. Imela je lep pogreb. Poleg domačega g. župnika so jo spremili še: novomašnik p. Gojkošek, oskrbnik Fr. Vid in g. bogoslovec Vogrinec. Lepe besede ji je govoril v slovo kot botri velikega zvona g. župnik. Blaga žena, počivaj v Bogu!

Leskovec. Na god karmelske Matere božje, dne 16. t. m., je v Belavšaku 14 k zadnjemu počitku zatisnil svoje trudne oči splošno spoštovani kmet Vid Kokolj v 85. letu starosti. Čez 30 let je bil cerkveni ključar sv. Avgušti-na. Bil je skrben za Boga, za cerkev in za domače. Vsi bomo pogrešali pošteno staro korenino. Se priporoča v molitev tudi avguštinskim romarjem!

Velika Varnica. Od Sv. Avgušтина proti severu se beli v sredini grička prostorna, prijazna in gostoljubna kmečka hiša, naša Betanija. V njej trpijo, delajo in molijo: Lazar, Marija in Marta. Ne! Ampak: Lipek, Urška in Nežka Petrovič. Ker sta Lipek in Urška slabotnega zdravja (Lipek je v vojski pustil svojo moč in zdravje) in da ne bi gospodarstvo trpelo, se je

javile polkovniku Hopley, da so našli mrtvo truplo kapitana Usshera in njegove žene v dolini Lokinga pogorja. Letalski častnik je ustrelil med vožnjo v zračnih višinah najprej svojo komaj poročeno ženo in nato še samega sebe. Letalo brez vodstva se je razbilo, ko je tresčilo na zemljo. Zakaj se je odločil kapitan za tako strašno dejanje in zakaj se je doigrala družinska žaloigra v 1000-meterski višini, bo za zmiraj ostala nepojasnjena skrivnost.

Prerokovanje ciganke.

V Velesu v Srbiji se je zgodilo v zadnjem času to-le: Pred tremi meseci se je vršila v

pričan sem bil tedaj — in tudi danes sem še prepričan — da je bila Katrica več kriva kot on.

Vsi so bili pijani, vsi vrtoglavi, ti ljudje, ki so bili rešeni vojne. Kakor izmedleli potniki v puščavi so planili po prvi pitni vodi in niso pili, temveč lokali so, pa naj je bil strup ali ne.

In tako je prišlo, da sva zadela z Medenom drug na drugega in v gostilni pri Blažunu sem videl, kako se je obnašala moja sestra in razumel sem, zakaj mi je moja nevesta, ki sem jo tako vroče ljubil, pokazala hrbet in zakaj njen strogi oče s tako rodbino ni hotel imeti nič opraviti.

Katrica ni zlomila le mojega ponosa, ne le časti naše rodbine, ampak tudi mojo veliko ljubezen.

Kakor veste, sem tedaj zbežal iz gostilne. Najprej sem dirjal domov. Matere ni bilo doma, bila je pri neki sosedki. Napisal sem materi pismo, ga pustil na mizi in stekel od doma. Ko bi bil tekel pač do konca sveta! V svojo nesrečo pa sem srečal staro Golobovko. Ta je postala moj

zli duh. Njena duša je zmes zahomotanega sanjarstva in načelne podlosti. Pograbila me je tedaj ponoči na cesti blizu Colnarjeve in Medenove hiše in me vlekla s seboj v svojo hišo. Ona je strupeno sovražila Medena, jaz sem strupeno sovražil Medena, in tako sem sklenil zvezo s to staro čarovnico. Skrivala me je v svoji hiši cele tedne. Denarja sem ji dal precej. Vsak dan je vohunila po vasi, mi donášala zlih vesti, tudi to, da se je moja nevesta poročila z nekom drugim iz ugledne rodbine. To me je potlačilo bolj ko mrzlica na bojnem polju. Nato mi je pripovedovala, da je Colnar ljubosumen, ker se je Katrica začela družiti z nastanjenimi vojaki. Sramota je bila vedno večja. In potem mi je povedala, da bo naslednjo nedeljo zopet ples v Blažunovi gostilni.

Pritihotapil sem se tja. Legel sem na skladovnico drv blizu hiše in prežal v gostilno, kjer so plesali. Nihče me ni opazil. Jaz pa sem videl vse, kar so tam nedostojnega počeli. In ko je Katrica zbežala, ko so napol pijanega Colnarja prijeli, sem se pognal za dekletom. Najbrž je

morala Nežka ogledati za pomoč. Dne 17. t. m. je kot srečna nevesta peljala na svoj dom novega gospodarja Antona Vidoviča. Na domači veselici so veseli gostje zložili 60 Din za dijaško semenišče. Gospod blagoslovi novoročenca in vso hišo! Naj vedno ostane bogoljubna, gostoljubna in prijazna, kakor je bila nekdanj!

Konjice. Tudi dnevnega »Slovenca« dobite lahko odslej v Konjicah. Dobite ga v Valenčakovi trgovini. Stane samo 1 dinar. Segajte po njem, kadar pridete po opravkih v naše prijazno mesto!

Laporje. Kaj naj pač poročamo ob času vsakovrstnih kriz? Hvaliti ni kaj, grajati se pa skoro ne spleča. Vendar je potrebno, da se včasih ob raznih dogodkih kaj pomenimo. V Marijinem vrtcu cveto ... Kdo? Vaših 45 malčkov, starši, ki jih je v nedeljo g. dekan v njega sprejel. To je lepo in prav, posebno dandanes, ko sami veste, kako je. Pri tej priliki samo eno vprašanje: zakaj pravzaprav godrnjate in se pritožujete nad svojimi otroki, češ, da je hudo z njimi, ko odrastejo. Večkrat je čuti, da se nekateri ne bojijo »ne farja in ne žandarja.« Tako? Kdo je kriv? Ali ne tudi vi, starši, ki jih puščate v razna viteška društva, kjer vam ne bodo cveteli, ampak brž brž pozehli. Se nič ne zavedate strašne odgovornosti? Kdor more razumeti, naj razume. — Nabori so bili one dni. Največ jih je potrjenih iz občine Hošnica. Fantje so kajpada tedaj praznovali. Razmeroma so se še precej dobro zadržali. Ko bi se le zmiraj tako. Pa dalo bi se več kaj reči, n. pr. o petju po večerih na vasi. Fantovsko naj bo, nikdar pa surovo! Nič ni čudnega, če so nekateri večji pokvarjenci, kot je to cerkveno dovoljeno, a večina ne sme biti! — Okrog 15 jih bo romalo od nas v Ljubljano in na Brezje, med drugimi naš agronom g. Viljem Kaukler. Za 1750 ljudi vseh starosti in spolov ni ravno veliko. Bodo pa potem ti tembolj pridni. — Morda bo koga zanimalo, koliko je v naši fari naročnikov »Slovenskega gospodarja«. Veliko, namreč precej čez sto. Sicer prihaja nekaj časopisov tudi iz Jutrove dežele. Dober katoličan pač ve, kako mora soditi o njih. Sprašujmo si vest! — Rod laporski še tako kmalu ne izumre. Za dobre štiri kovače, to je po naše čez 40 Judov se je že letos prišlo k nam. Ker mislijo ostati za stalno, so

jim oblasti že izdale domovinsko pravico. Če jim ne bo ugajalo v teh občinah, jih bodo pa kar v nove in sicer večje prepisali. Sicer se bo pa bojda to z nami vsemi zgodilo v kratkem, kot se bere že par let. To so torej naši najmlajši župljani. Med najstarejšimi so pa ti-le možje in žene: Sagadin v Kočnem, Jug (oba) na Žabljeku, Kodrič na Križnem vrhu in Robar na Videžu. Vsem želimo dočakati še mnogo let v zdravju in zadovoljnosti. — Samo še eno gospodarsko. Sadjarji, drago bo letos sadje, posebno jabolka, ker je po celi Evropi slaba letina. Zato jih ne prodajajte prezgodaj za nizko povprečno ceno, ampak rajši malo počakajte!

Braslovče. Umrl je vsled padca z lestve Jožef Planko, hlapec pri Makusovih v Malih Braslovčah, pri katerih je služil neprenehoma 33 let. Bil je mutast celo svoje življenje, le pred smrtjo je izpregovoril par besed. V celjski bolnici pa je umrla dne 18. t. m. Marija Podbregar iz Palč, stara še le 32 let. Zapušča dva mala otročiča. — Z odlokom banske uprave je zopet dovoljeno katoliško prosvetno društvo v Orli vasi. — Po daljšem odmoru so nas v nedeljo zopet razveselili braslovški pevci z lepo igro »Voda«, katero so prav dobro igrali in je bila društvena dvorana čisto zasedena občinstva.

Št. Ilj pod Turjakom. Globoke rane je nemila usoda letošnje leto prizadela splošno znani in ugledni družini Jakoba Jaš, industrijca v Št. Ilju. Kdo bi si bil pred šestimi meseci mislil, ko smo dne 12. februarja spremili k zadnjemu počitku 30letnega sina Mirka, kateri je umrl nagle smrti od kapi zadet, da bomo po tako kratki dobi spremili k večnemu pokopu že drugega Jaševega sina Ivana? Še zadnjo nedeljo dne 16. julija je prinesel »Slovenec« na 5. strani sliko in poročilo o 60letnici

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,
polletno 16 Din,
četrtno 9 Din.

g. J. Jaša in ravno tisti dan smo na drugi strani imeli priliko čitati poročilo z Maribora pod »Druga žrtev Drave«, da je v soboto dne 15. julija utonil v Betnavskem ribniku v Mariboru mladi, komaj 26letni Ivan Jaš, kateri je bil kot elektromonter pri tvrdki Šprager v Mariboru. Kako v živo je zadelo starše, brate in sestre žalostno brzojavno poročilo iz Maribora o strašni nesreči, ki se je glasilo: Ivan sinoči pri kopanju utonil! Strašna novica! Niso se še dobro posušila od solz rosnica lica za pokojnim Mirkom, ki je bil določen za gospodarja, že je kruta smrt zahtevala drugo žrtev Ivana. Pokojni Ivan je bil določen, da mesto pokojnega brata Mirka prevzame domačijo. Kot izučen elektromonter je šel v Maribor, da se tam izpopolni v električni stroki, kar bi kot bodoči gospodar rabil za samostojno vodstvo domače električne centrale. Pa ni mu bilo dano, da bi končal svojo prakso in tudi ne, da bi postal gospodar lepe Jaševe domačije. Bog ga je poklical k sebi. V pondeljek proti večeru je avto furgon mestnega pogrebne zavoda v Mariboru na željo domačih pripeljal pokojnega Ivana na njegov dom. V sredo dne 19. julija, ob 10. uri dopoldne, je bil njegov pogreb. Od vseh strani in iz vse fare so se zbrali številni znanci in prijatelji čislane Jaševe družine, da so pokojnega Ivana spremili na zadnji poti. Obisipali so belo krsto s kupom šopkov in vencev. Prišli so fantje, ki so Ivana poznali kot dobrega in poštenega prijatelja, prišli so pevci in gasilci. Pogrebne molitve in spreved je vodil pokojnikov brat Karel Jaš, kaplan od Sv. Urbana pri Ptuj in asistenci domačega gg. župnika in kaplana ter v spremstvu še treh drugih č. gg. župnikov. Pevci so pred hišo žalosti zapeli žalostinko »Pomladi vse se veseli«, na pokopališču pa »Vigred se povrne«. Spreved s krsto je krenil v cerkev k žalni sv. maši, katero je tudi daroval pokojnikov brat Karel, nakar je spreved krenil na pokopališče. Tu je po končanih pogrebnih obredih spregovoril domači č. g. župnik in duhovni svetnik Dav. Roškar, ki je s solzami v očeh orisal bogudnarno življenje blagega mladeniča. V srce segajoče besede, katere je spregovoril č. g. župnik, so privabile skoraj vsem pogrebem solze v oči. V imenu fantov pa se je poslovil od pokojnega Ivana mladenič Bogomir Urbancl. Huda je bila ločitev od nadbudnega mladeniča, ki ga

misllila, da ji je Colnar za petami. Ko pa se je okrenila in zagledala mene, je od strahu rezko zakričala. Spoznala je, da drevi v smrt. In res je dirjala v smrt. Pri Colnarjevem studentu sem toliko časa tiščal njeno glavo v vodo, da je — utihnila.

Ne vem več, kako se je to zgodilo. Bila je v meni velika sila, in moje telo je bilo le stroj, ki je bil tej sili poslušen.

Nato sem pobegnil. Prišel sem v pristanišče ravno dve uri prej, predno se je odpeljala ladja v Južno Ameriko. Odpeljal sem se z njo. Za to, kar se je zgodilo sedaj doma, se nisem brigal več. Vse v meni je bilo mrzlo in mrtvo.

Tu sem se skril v pragozd. Tostran morja je lahko dobiti papirje na napačno ime. Živel sem v pragozdu kakor živina in delal kakor živina. Nato se je preobrnilo. Postal sem premožen. In tedaj me je žgoče domotožje gnalo domov. No, saj veste, kako sem se zopet sešel z materjo in z Vami, svojim starim, ljubljanim učiteljem. Stari Blažun, v čigar krčmo sem na poti domov

krenil, mi je povedal vse, kar je bilo važno, ne da bi me spoznal: da moja mati še živi in da jo ljudje spoštujejo, da je živela moja nekdanja nevesta v nesrečnem zakonu in da je umrla, da je bil Colnar obsojen na dvanajst let ječe. Tedaj sem pač čutil v svojem srcu ukaz, ki mi je veleval, naj grem, priznam vse in rečem: izpustite Colnarja, zaprite mene namesto njega; jaz sem kriv. Toda nisem mogel storiti tega koraka. Morebiti je bila kriva strahopetnost. Morebiti me je moja neusmiljena usoda napravila za strahopetca, mene, starega bojvnika s fronte, ki sem tisočkrat gledal smrti v oči. Pomislil sem, da je Colnar s svojo lahkomiselnostjo zakrivil, da se je moja sreča podrla in da je mene, ki sem bil do takrat vrl, porinil na pot zločina. Nisem imel nobenega usmiljenja z njim, kakor tudi z mano ni bil nihče imel usmiljenja. Najbolj pa me je skrbela mati. S svojim priznanjem bi jo bil poglaval v smrt. Potem bi bil imel še življenje svoje matere na vesti, kakor imam na vesti življenje svoje sestre, za katerim mi je neizrečeno hudo.

Velesu poroka Milorada Stankoviča z Mariko Silakovič, hčerko uglednega veleškega meščana. Par dni pred poroko je prišla k nevesti ciganka in ji je prerokovala: Na dan poroke bo zadela mlado nevesto huda nesreča, o kateri bo govorilo celo mesto. Ciganka je še pripomnila, da hosta Marika in njen mož umrla 90 dni po poroki. Prerokbi se je smejala nevesta in njeni domači. Tri dni za tem je bila poroka. Takoj po poroki je nevesta tako zbolela, da so jo morali nesti v cerkev. Med poročnim obredom je obšla ženska taka slabost, da je moral duhovnik hiteti z molitvami. Mlada za-

je vihar usode odtrgal z drevesa Jaševe družine kot svojo žrtev ter jo položil v črno zemljo. Za Jaševu družino je to težka preizkušnja. Pa tudi to preizkušnja bo ta družina, ki je prepojena z zaupanjem in ljubeznijo do Boga, z njegovo pomočjo potrpežljivo prenesla. Mir blagi duši, preostalim pa naše iskreno sožalje!

Šmartno pri Slovenjgradcu. V noči od nedelje 16. do ponedeljka 17. julija je po dolgi mučni bolezni za vedno zatisnil svoje trudne oči naš obče spoštovani g. Gregor Krpač, organist v pokoji. Blagopokojni je bil rojen leta 1862 v Šmartnem pri Velenju. Ker je imel posluh in veselje do petja, se je posvetil orglarskemu poklicu. Po končani ljudski šoli je šel v orglarsko šolo v Celju, katero je končal s prav odličnim uspehom. Po dovršeni šoli je služboval nekaj časa v Št. Ilju pod Turjakom, potem v Zavodnju pri Šoštanju in dve leti v Šmiklavžu pri Slovenjgradcu. Leta 1891 je prišel za organista k nam v Šmartno. Tu je služboval celih 38 let, dokler ni leta 1929, ko so ga začele zapuščati moči, stopil v zasluženi pokoj. Pokojni Gregor je bil dobra in mirna duša, spreten organist in pevec. Vse ga je rado imele in spoštovalo. Svoje številne otroke je vzgajal v pravem krščanskem duhu v dobre slovenske sinove, oziroma hčere, kateri so že v zgodnji mladosti vstopili v naša katoliška društva in tam kot funkcionarji uspešno delovali. Le žal, da ž njimi ni imel prave sreče. Trije sinovi so postali žrtev svetovne vojne. Sin Rudolf je bil učitelj, ter je prišel holan iz vojne in je umrl leta 1916, sin Franc je kot nadporočnik srečno prestopil vojno, prišel zdrav domov, vstopil k narodni straži in tu je dobil od Nemcev kmalu smrtonosno kroglo in je leta 1918 izdihnil. Sin Avgust je ravno tako prinesel kal bolezni iz svetovne vojne in leta 1920 kot organist v Ormožu podlegel zlim posledicam vojne. Ostal je še edini sin Ivan, kateri je tudi spreten organist in pevec ter je po blagopokojnem Gregorju organistovske vaje vzela v svoje roke. Pogreba, kateri se je vršil v sredo dopoldne, se je udeležilo mnogoštevilno občinstvo iz domače in sosednjih župnij, stanovski tovariši-organisti iz sosednjih župnij, gasilci in pevci. Pevski zbor je pod vodstvom pevovdije g. Al. Krajncja iz Slovenjgradca zapel pred hišo žalosti žalostinko »Oj težka pot«, in na pokopališču pa »Oj spavaj sladko, srce drago«. Kr-

sto so venčali številni šopki in venci. Cerkven bodrilni govor in žalno sv. mašo je opravil g. profesor dr. Josip Somrek, provizor v Slovenjgradcu, kateri je v spremstvu domačega kaplana č. g. Poteko in č. g. Horvata, župnika iz Starega trga, vodil tudi pogreb. V imenu Krpačeve žalujoče družine se tem potom zahvalimo vsem, ki so pokojnika spremili na zadnji poti za izkazano sočutje. Prav posebno se zahvaljujemo č. gg. duhovnikom, pred vsem še profesorju dr. Somreku za lepe besede v cerkvi, pevskega zboru, gasilcem, gg. organistom, zastopnikom občin in vsem darovalcem vencev in šopkov. Vsem iskren Bog plačaj! Krpačevi rodbini pa iskreno sožalje!

Svetina pri Celju. Vsem romarjem in prijateljem lepe narave, ki jo nudi v tako prijazni in prikupljivi obliki hribovita Svetina pri Celju, se s tem naznanja, da se bo vršila ožbaldska, to je lepa nedelja, prvo nedeljo v avgustu, dne 6. Že v soboto lahko opravijo romarji sv. spoved. V nedeljo bo dvojno sv. opravilo: ob 6. in ob 10. uri. Ker se ravno sedaj popravlja, jo, restaurirajo znane stenske slike velikega mojstra Jakoba Brolla od leta 1872, in sicer po akademskem slikarju g. Mihaelu Frasu iz Slivnice pri Mariboru, ter bo delo do lepe nedelje izvršeno, bodo številni častilci svetinske Matere božje imeli priliko ne le opraviti svojo pobožnost, ampak se veseliti tudi lepote cerkvene umetnosti. Pridi vrh svetinskih planin, Marijin dobri, zvesti sin! — V Kanjunah sta v zadnjem času umrla posestnika Jože Mehle in Janez Jurkošek; bila sta si dobra soseda in prijatelja v življenju in trpljenju. Ko je umiral Jurkošek, je sosed Mehle želel, da bi mogel kmalu priti za njim; Bog je uslišal njegovo prošnjo. Bila sta vrla moža, pridna gospodarja, v zadnjem času trpina dela in bolezni, a sta svoje težave prenašala kot prava krščanska moža! Počivajta v miru v okrilju svetinske Matere božje!

Sv. Rupert nad Laškim. V trpljenju in stiskah živimo, trdijo je naše delo, življenske skrbi nas tlačijo vsak dan; zato pa tako radostno pozdravljamo trenutke, ko se duh dviga iz tega dušljivega ozračja moderne krize k prelepim vzorom sreče in pravega veselja. Take trenutke smo uživali v nedeljo dne 25. junija, ko je ljubko krdelce srečnih otrok pristopilo k prvemu sv. obhajilu na čelu vseh šolarjev in

treh Marijinih družb; malodane vsi verniki, ki so bili v cerkvi, so pristopili k sv. obhajilu. Popoldne pa so vsi rupertski šolarji, 150 po številu, med slovesnim, nad vse ganljivim obredom stopili v Marijin vrt; z radostnim srcem so vsi obljubili: hočemo biti in ostati dobri Marijini otroci. Ist prizor smo gledali in uživali eno nedeljo pozneje dne 2. julija na Svetini: tudi tam so srečni prvoobhajanci in vsi pridni šolarji, 91 po številu, postali Marijini otroci; Marijin vrt hočejo obdelovati in negovati skrbno in zvesto. Bog daj stanovitnost!

Borba z ognjenikom.

Java (pod Indijo) je velik otok, ki je ena na ognjenikih najbolj bogata pokrajina na celem svetu. Otok šteje 40 milijonov prebivalcev, je zelo gosto naseljen in popolnoma odprt kulturi. Pač ga je Java dežela neprestanih nemirov; vedno pod pretnjo ognjeniških izbruhov. Kljub omenjenemu dejstvu ne najdemo niti v najbolj ogroženih delih ne obdelane zemlje. Rodovitnost tal priganja človeka, da vedno več obdela, obseje ter stokratno žanje. In ves trud ter rodovitnost uniči pogostoma človeku ena sama ura.

Ognjenik Kloet je pravi strah osrednje Jave. Na tem vulkanu preizkušajo sedaj hribotehnično umetnost. Eno dobro lastnost ima ognjenik izmed vseh njegovih tovarišev, da pričinja svoje uničevalno delovanje v rednih prestankih. Lahko je v naprej preračunati, kdaj ravno bo prišel z bruhanjem. Po opazovanjih in ugotovitvah se pojavlja njegova delavnost vsakih 14 let in sicer od sredine julija do sredi avgusta.

Odmore v bruhanju so uporabili zato, da so raziskali vzroke izbruhov. In ugotovili so, da se dogajajo bruhanja vedno tedaj, ako je prekoračila voda jezera v žrelu gotovo višino. Ta zaključek opazovanja so ponovno preizkusili po izbruhu leta 1919 in nato so se podali inženjerji na delo.

Ker je dvig vodne površine v jezeru ognjenika vzrok izbruhov, je bila s tem

konska sta res umrla eden za drugim, kakor je bilo napovedano od čiganka.

Nekaj o državah južne Amerike.

V neizmerno pokrajino ob braziljanski reki Amaconas bi lahko pospravili vse ljudi iz celega sveta, seve, ako bi bilo dovolj denarja na razpolago za uresničenje tega načrta. V krajih ob veletoku Amacunas je vse polno pragozdov, ki so ogroženi od mrzlice in divjih, milijone broječih indijanskih plemen, kojih naloga je, da vsakega raziskovalca ustrelijo z zastrupljenimi puščicami. Meje južnoameriških držav nikakor niso določene in jih je mo-

Tako, gospod učitelj, to je moja izpoved. Izročite jo oblasti. Vzrok te izpovedi pa je, ker ste mi sporočili, da je moja mati umrla in ker sem kmalu nato bral v domačem časopisu, da je Meden vse priznal in da je bil Colnar izpuščen iz ječe.

Moje življenje se nagiblje k zatonu. Nekje v divjem kraju, kjer bom živel pod tujim imenom, bom sklenil svoje dni. Upam, da jih ne bo veliko več. Prepričan sem, da me ne bodo mogli najti in me vleči pred sodnijo. Moj sodnik bo Bog. Iz šole še znam Gospodovo molitev: Očenaš. Kadar ga molim in pridem do besed: Odpusti nam naše dolge, kakor odpuščamo tudi mi svojim dolžnikom, tedaj moram prenehati in misliti na Katrico in Colnarja. In povejte mu le, da moje življenje v tej samoti, v teh dušnih mukah in tako daleč od sveta ni nič manj hudo, kakor življenje v kaznilnici. Morebiti bo rekel, kakor pravim jaz: sedaj je med nama poravnano.

Vas pa, spoštovani gospod učitelj, še enkrat iz liubezni pozdravljam. Nikoli več Vam ne bom

pisal. In nikoli več ne boste izvedeli za moj naslov.

Ostanite zdravi! Bog naj Vam povrne ljubezen in zvestobo!

Andrej Bogatec.

Odvetnik je odložil pismo. Nekaj časa je sedel tiho. Nato je stopil k starčku in ga pogladil po glavi:

»Gospod učitelj, sedaj sem prebral vse!«

Učitelj je dvignil glavo in motno pogledal odvetnika.

»Dragi gospod učitelj, mož, ki je napisal to pismo, je kljub vsej krivdi, ki jo je v pismu priznal, dostojen človek! Nikoli ne bom le količkaj poskušal, da bi izvedel, kje je, in ga tiral pred sodnijo.«

»Da,« je rekel starček, »da, poznam ga, dober je. Toda tudi Colnar ni slab človek!«

»Oh,« je vzdihnil odvetnik, »smo pač ljudje! Dragi gospod učitelj, pravih zločincev je med

Vozni red romarskega vlaka na Brezje.

Mariborski vlak:

Ta vlak vozi iz Maribora na Otoče s celodnevni postankom v Ljubljani in ga ne zamenjajte z vlakom, ki vozi v nedeljo zjutraj samo do Ljubljane.

Iz Maribora vozi naš romarski vlak v soboto zvečer ob 22.18 in sicer vstopijo v Mariboru vsi iz Maribora, Slov. goric in oni, ki so se pripeljali po progi Prevalje-Maribor z večernim vlakom. Nadalje stoji ta vlak: Hoče ob 22.28, Orehova vas-Slivnica 22.35, Rače-Fram 22.40, Pragersko 22.55. Tu se priključijo oni, ki so se pripeljali z rednim vlakom po progi Gornja Radgona-Ormož-Ptuj-Pragersko. Slov. Bistrica 23.05, Poljčane 23.18. Tu se priključijo oni s proge Konjice-Poljčane. Ako bo vozil poseben večerni vlak, bomo še objavili, ker se zahteva gotovo število udeležencev. Ponikva 23.38, Grobelno 23.48. Tu se priključijo romarji s proge Rogatec-Grobelno. Št. Jurij ob južni žel. 23.54. Ta vlak dalje ne bo stal in ne bo sprejemal nobenih drugih udeležencev. S tem vlakom smo v Ljubljani ob 2.33, nakar gremo na Rakovnik.

Posebni vlak Konjice—Poljčane.

Je dovoljen. Vozil bo iz Konjic dne 29. julija zvečer ob 22 na Poljčane. Na po-

stajo Konjice naj pridejo vsi udeleženci iz Zreč, Kungote, Konjic, Čadrama, Prihove itd. S tem je ustrezno tem udeležencem, da pridejo pravočasno na romarski vlak v Poljčanah. Vlak bo stal na vseh postajah med Konjicami in Poljčanami, da lahko vstopijo tudi ostali udeleženci.

Celjski vlak:

Na celjski vlak pridejo vsi iz proge: Slovenjgradec-Celje z večernim vlakom in oni, ki imajo v Celju vstopno postajo. Vlak odhaja v soboto zvečer: Celje 23.45, Laško 23.59, Rimske toplice 0.09, Zidani most 0.29. Tu vstopijo oni s proge Dobova-Zidani most. Hrastnik 0.42, Trbovlje 0.54. V Ljubljano pridemo ob 2.00 zjutraj, nakar gremo na Rakovnik.

Romarji iz Posavja

se ponovno opozarjajo, da se pripeljejo z našimi legitimacijami z večernim rednim vlakom do Zidanega mosta ter doplačajo, kakor je bilo objavljeno; na Zidanem mostu se priključijo na naš poseben celjski vlak. Ne zamenjajte pa vlakov, ker eden vozi že v soboto popoldne, drugi v nedeljo zjutraj.

Kako gremo iz Ljubljane na Brezje?

Nekateri hočejo z vlakom že v nedeljo popoldne na Bled in Brezje, drugi

hočejo ostati še popoldne v Ljubljani. Zato gre en vlak iz Ljubljane (gorenjski kolodvor), ker je ta bližji Stadionu, ob 14.36, drugi 16.54. Vsa navodila dobite v vlaku!

Razna pojasnila:

1. Otroci do 4. leta so prosti voznine, kakor tudi vstopnine. Nad 4 leta stari plačajo vse kot odrasli, samo vstopnine v Ljubljani ne.

2. Železničarji naj se vozijo z rednimi vlaki, na posebnem morajo plačati voznino. Izkaznico za stadion si kupijo v Ljubljani.

3. Legitimacije smo vsem razposlali. Ako bi se eventualno kje izgubile, naj se kmalu prijavi. Vsak naj na domači odhodni postaji da to legitimacijo žigosati.

4. Znake in izkaznice za Ljubljano itd. dobile vsi v vlaku, da se ne bodo motili.

5. Prijav ne sprejemamo več. Za romarske vlake smo prijave zaključili, kdor se hoče še udeležiti, naj gre z rednimi vlaki.

★

podana misel: poskusiti, odpeljati odvišno vodo in s tem bode odstranjen z vzrokom tudi učinek.

Vulkan Kloet pa je nasprotnik, ki se ne pusti ugnati zlepa v kozji rog. Hrib obstoji iz bazalta ter lave in obe tvarini se upirata z vsi silo vrtnalnim strojem. Morali so napraviti celo vrsto predorov in bogznaj na kolikih mestih so izvršali v goro dolge rove. Bilo bi preveč tvegano, ako bi se bili omejili na zgraditev samo dveh tunelov, katera bi pozneje združili v predoru, kajti enega ali drugega bi lahko zasul kak nepredvi-

den dogodek, ali ga sicer napravil neuporabnega.

Delo inženjerjev tudi sicer ni bilo lahko. Materijal so morali od daleč dovažati. Niso imeli na razpolago tehnično šolanega delavstva in so morali pritegniti k delu domačine. Velikokrat se je pripetilo, da je moralo delo počivati, ker domačini-delavci niso mogli premagati praznovernega strahu in so enostavno pobegnili.

Zgradili so žično železnico, ki spaja vrh ognjenika z notrajnostjo, ker so morali napraviti rove v hrib istočasno

od znotraj in od zunaj. Pri tem delu so zadeli tu in tam na vroče vrele in zopet so morali delo prekiniti radi vročine, dokler niso izvršili do ogroženih rovov z vrha navzdol velike luknje.

Preteklo je skoraj 14 let, kar so pričeli borbo z ognjenikom. Voda v notrajnosti jezera se je dvignila in preplavila rove, ki vodijo od znotraj na zunaj. Nadaljevali so še lahko delo po rovih, ki vodijo od zunaj na znotraj. Baš omenjeno pa ni bila nikaka ovira, ker so bila natančno znana mesta, na katerih se naj napravijo predori.

ljudmi malo. Večinoma so tisti, ki jih imamo za zločince, le nesrečni ljudje.»

Konec.

Na glavnem kolodvoru v mestu je stal dr. Karel Colnar. Družba, ki naj bi izkoriščala dragoceni Colnarjev studenec, je bila, za Colnarjevo rodbino pod zelo ugodnimi pogoji, sedaj ustanovljena. Prava in poslednja skrivnost tega studenca naj bi sedaj bila ta, da bi lajšal in zdravil vse tiste, ki trpe bolečine.

Nekoliko potrt je stal Karel na kolodvoru. Precej ga je dirnilo, da se je bila njegova Ema za obletnico smrti Ludvika Jelšnikarja odpeljala v Meran.

»Grob bo sicer tako zapuščen,« mu je sporočila v kratkem pismu, ki mu ga je pustila doma. »In svojih oči ne smem obrniti od njegovega groba.«

Nato sta se bila dogovorila, da se snideta v glavnem mestu. Karel je tako ali tako moral po opravkih tja.

Iz brzovlaka je stopila Ema.

Črno žalno obleko je bila odložila, oblečena je bila v veselo se svetlečo obleko. Na prsih je imela pripeto rdečo vrtnico. To je dala Karlu.

»Sedaj, dragi, bova poskusila, brzdati najino usodo!«

Naš prihodnji podlistek:

Pavel Keller:

„Hubert“

Roman iz gozdov

Poslovenil Dr. Ivan Dornik

goče pregledati, edinole iz letala. Južna Amerika je kultivirana samo ob morskimi obali, v notrajnosti pa je še na isti kulturni stopnji kot pred 10.000 leti. Država kot Brazilija je 18krat tako velika kot Nemčija, pa ima samo polovico toliko prebivalcev kakor Nemčija. Argentina je šestkrat večja od Nemčije, Peru štirikrat tako velik kakor Nemčija, ima pa samo 6 milijonov prebivalcev, niti toliko ne kakor Ogrska, čeravno je 16krat toliko kakor je Madžarska.

Inserirajte!

Sedaj so dela toliko napredovala, da so že zbrali in nagromadili na predor-nih mestih zadostne količine razstreliva. Razstrelbe se lahko lotijo vsak trenutok. Počakali bodo še tri tedne, da bo vse pripravljeno in potem se bodo podali na razstrelbe, ki naj napravijo zadnje predore med rovi od zunaj ter znotraj in po teh bo odtekala voda.

Štirinajstletni trud je ogromno delo, ki je požrlo velikanske svote. Izdani denar se bo sijajno obrestoval, če bo le dosežen cilj dela.

Raznoterosti.

Rekordni polet okrog sveta. Na letališču v Njujorku je prstal dne 22. julija ob polnoči ameriški letalec W. Post. Prispel je na cilj ena uro pred napovedanim časom. Za polet okrog sveta je potreboval 186 ur in 50 minut. S tem je prekosil za 22 ur rekord, ki ga je dosegel leta 1931 skupaj z letalcem Gattyjem. Na letališču ga je pozdravilo nad 30.000 ljudi. Množica je predrla kordone policije in obkrožila Posta, ki je popolnoma izčrpan in se je takoj napotil v Newyork na odpočitek.

Maršalat za letalstvo. Italijanski ministrski svet je ustanovil 22. julija položaj letalskega maršala. Letalski minister Balbo je s svojimi 23 vodnimi letali na povratku iz čikaške svetovne razstave nazaj v domovino. Če se bo srečno vrnil, bo povišan v letalskega maršala.

Posledice zadnjih nalivov. Dolgotrajno deževje je povzročilo v Besarabijem komitatu Tighina velike poplave. Več krajev je pod vodo, ves promet je ustavljen. Tudi nekateri deli mesta Kišinjeva so poplavljeni. Več hiš se je porušilo. Cestni promet v Kišinjevu je ustavljen. Na kolodvoru stoji voda meter visoko. Poplave pretijo tudi severnemu delu Moldave in Bukovine. Strela je ubila deset oseb.

V Nemčiji sodijo na smrt komuniste. Porotno sodišče v Kölnu je obsodilo v soboto dne 22. julija po enotedenski razpravi šest komunistov na smrt, 11 komunistov pa na ječo od 9 mesecev do 15 let. Obsojenci so bili člani skupine, ki so dne 24. februarja napadli člane napadalnih Hitlerjevih oddelkov, ko so se vračali z zborovanja. Tedaj sta bila dva člana napadalnih oddelkov ustreljena, eden pa hudo ranjen. Obsojeni so svojo krivdo priznali. Državni tožilec je zahteval smrtno obsodbo za 8 obtožencev. Na smrt obsojeni komunisti so stari 22 do 28 let. V Hamburgu je proglasilo dne 22. julija posebno sodišče razsodbo proti komunistom zaradi umora policijskega stražmojstra Kopke. Glavni obtoženec Volk je bil obsojen na predlog državnega tožilca na smrt. Eden izmed obtožencev je bil obsojen na 15 let, ostali pa na 4 do 10 let. Drugi glavni obtoženec, znani komunistični vodja Hugon Fedderson, za katerega je državni tožilec prav tako zahteval smrtno kazen, se je v petek ponoči v ječi obesil.

Najbogatejši Anglež umrl. V Dieppe je umrl zadnje dni John Ellerman, ki je veljal za najbogatejšega moža Velike Britanije. Ellerman je posedal ali

nadzoroval največja ladijska podjetja na svetu in je bil lastnik celih ulic v Londonu. Povrh je še bil udeležen s svojim premoženjem pri pivovarnah, časnikarskih in drugih raznih industrijskih podjetjih. Gospod John Reeves Ellerman se je rodil leta 1862 pri Hullu. Njegov oče se je bil izselil leta 1850 iz Hamburga na Angleško, kjer je ustanovil žitno trgovino. Imenovan je bil pozneje celo za hanoveranskega konzula v Hullu. Zapustil je svojemu sinu skromno premoženje, katerega je ta znal izrabiti. Že kot 20letnik je veljal za bogatega moža. Ko je združil l. 1916 Ellerman in Wilson parniški podjetji v eno družbo, je John sam priznal, da je na Angleškem najbogatejši mož. Po njegovi lastni izpovedi je znašalo tedaj njegovo premoženje 55 milijonov funtov šterlingov. Ob njegovi smrtni uri so cenili letni dohodek na 1 milijon funtov šterlingov in celo denarno zapuščino na 30 milijonov funtov šterlingov. Njegova smrt bo vrgla davčni oblasti 15 milijonov funtov šterlingov pridobitinskega davka. Pokojni zapušča kot edinega dediča 24letnega sina.

Bivši državni predsednik obsojen na deset let ječe. Državno sodišče v Rio de Janeiro je obsodilo bivšega državnega predsednika dr. Julija Prestesa na 10 let ječe in na izgubo državljan-skih pravic. Sedanji državni predsednik Varjas je potrdil obsodbo. Dr. Prestes je bil izvoljen za brazilskega državnega poglavarja leta 1930 kot naslednik Washingtona Luiza. Njegovo izvolitev so podpirali zlasti lastniki kavinskih plantaž, med katere spada tudi sam. Izvolitvi pa so se uprli kraji, kjer pridobivajo gumi. Po nekem povratku iz Washingtona so ga zajeli domači revolucionarji, ga odstavili in ga zamenjali z Varjasom, ki še danes odloča o usodi Brazilije.

Poslednje vesti.

40letni duhovniški jubilej. Včeraj, na praznik sv. apostola Jakoba, so obhajali 40letnico posvečenja v duhovnike naslednji gospodje: Ivan Gorišek, župnik na Gornji Ponikvi; Henrik Hrašovec, župnik v Vuhredu; Alojzij Kotelj, župnik na Vurbergu; Anton Ravšl, župnik v Cirkovcah; Martin Roškar, župnik v Št. Ilju pod Turjakom; Franc Šaloven, župnik v pokoju. Naše čestitke z iskreno željo, da bi dobrotljivi Bog jih ohranil zdrave in krepke ter jim dal doživeti 50letni duhovniški jubilej!

Spremembe pri kapucinih. Za gvardijana v kapucinskem samostanu v Studencih pri Mariboru je postavljen g. p. Marko Fišer, vikar istotam, ki je slavil pred meseci 60letnico. V Celju pride za gvardijana p. Ladislav Hazemali, doslej vikar v ptujskem samostanu. V Ptuj je postavljen za gvardijana dosedanji celjski gvardijan p. Jožef Lapuh. V Celju je vikar p. Evgen; v Mariboru p. Lovrenc No-

Vse cenj. naročnike,

katerim je že pošla naročnina, ponovno prosimo, da isto obnovijo, kajti drugače jim moramo s prihodnjo številko ustaviti list. »Slovenski gospodar« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din, za četrt leta 9 Din. — Uprava.

vak. V Studence pri Mariboru je premeščen iz Splita p. Ciril Goričan. Iz Maribora pride v Ptuj p. Viktorin Šivanec. V Krškem je postal gvardijan p. Erhard Pečar. Iz Krškega je prestavljen v Škofjo Loko p. Rafael Bogataj. V Škofjo Loko je postavljen za gvardijana dr. p. Odilo, za vikarja p. Oton.

60letnico rojstva in 25letnico plodonosnega župnikovanja na Pilštajnu je slavil te dni g. Jakob Rauter. Vrlemu dušnemu pastirju k dvojnemu jubileju naše čestitke!

Precejšen plen vlomilca. Dne 23. julija dopoldne je bilo vlomljeno v stanovanje mesarja Viktorja Viherja v Taborski ulici v Mariboru. Vlomilec je odnesel iz zaklenjene omare zlato uro z verižico, srebrno in niklja-sto uro in dve hranilni knjižici na 21.000 Din in 8000 Din.

Strela je užgala v nedeljo popoldne v Iljaševcih pri Ljutomeru gospodarsko poslopje in drvarnico posestnika Sattla. Obe poslopji sta pogoreli. Stanovanjsko hišo so oteli gasilci.

Kap je zadela smrtno v nedeljo zvečer na Koroški cesti v Mariboru poslovojdjo in bivšega gostilničarja v Mariboru Franca Drčarja.

Nemški visokošolec utonil v Dravi. Iz Dresdene v Nemčiji je posetilo Maribor 10 visokošolcev. V soboto dne 22. t. m. so prišli nemški izletniki v Št. Janž na Dravskem polju, kjer so se šli kopat v Dravo. Vsi so bili dobri plavalci, a dravski valovi so le zmogli 18letnega Dietricha Hermani, sina industrijalca v Dresdenu, ki je utonil, predno so mu utegnili prihiteti na pomoč tovariši.

Smrtna nesreča 77letnega starčka. 77letni posestnik Blaž Prosenjak v Dornovi pod Ptujem je spustil v nedeljo žrebe iz hleva na dvorišče Žrebetove vajeti si je ovil krog roke. Žrebe je naenkrat zdvijalo in vlačilo starčka 15 minut po dvorišču. Grozno razmesarjeni revež je kmalu po prenosu v hišo umrl.

Letos v drugič pogorelec. V petek dne 21. t. m. je uničil ogenj vsled udara strele stanovanjsko hišo posestniku Jožefu Koširju iz Valterskega vrha pri Polhovem gradu na Kranjskem. Ubogi Košir je letos že v drugič pogorelec.

Smrtna nesreča otroka. Dveletna Francka, hčerkica posestnikovega sina Kastelica iz Predol pri Grosupljem na Dolenjskem, je popila v nedeljo toliko octove kisline, da je umrla v ljubljanski bolnici.

Požig. V pondeljek dopoldne je uničila v Begunjah na Kranjskem požigalčeva roka kozolec in skedenj posestniku Alojziju Brezecu.

Bohova. Prostovoljno gasilno društvo Bohova naznanja, da se ni vršila vrtna veselica v nedeljo dne 23. t. m. vsled slabega vremena, ampak bo v nedeljo dne 30. julija. Torej prosimo še enkrat vse dobre tovariše gasilstva na veliko vrtno veselico na vrtu gostilne g. Grašiča.

Zavod za pospeševanje obrti Zbornice za TOI v Ljubljani priredi dne 6. in 7. avgusta pri načelniku združenja mizarjev v Ptuj dvanedevni tečaj za ravnanje z mizarскими stroji.

Zagorskim romarjem naznanjamo, da se bo letos obhajala v Zagorju romarska pobožnost ali takoimenovana leskovska nedelja dne 6. avgusta. Na predvečer pridiga, slovesne večernice in spovedovanje. Bo lepo in veselo. Pridite!

Ljutomer. V torek dne 1. avgusta t. l. ob 9. uri se vrši pri okrajnem sodišču v Ljutomeru dražba nepremičnin vl. št. 27 k. o. Stara cesta, ki je oddaljeno od Ljutomera pol ure. Ugodno za kmetovalca.

Za našo deco.

Lov na nosoroge.

Dalje.

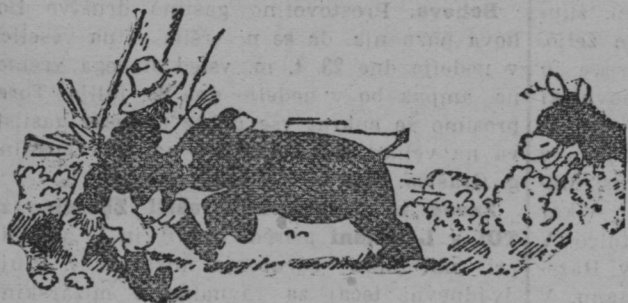
Ko v jutro se zbudi,
premišlja točno, kaj stori,
da nosoroga si dobi
in se z osličkom veseli.

Zdaj lutko mično tu sestavi
in z obleko svojo jo opravi.
lepa lutka, ni ji para,
nosorogu je prevara.
Ob deblo lutko že postavi
in čaka, da se zver pojavi.

Nosorog še vedno teče,
ker ga jeza znotraj peče,
Teče, skače, Miho hoče,
prej pač mirovati noče.

Ko do lutke zver pripiha,
misli ona: To je Miha!
Pa se v lutko zaleti,
da po zemlji kar bobni.
Rog se v deblo je zabodel,
joj, kak' nosorog je godel.

Sirite „Slov. gospodarja“!

Na to Miha baš je čakal,
od veselja je kar skakal.
Črnci sekali so drva,
Mihi so pomoč zdaj prva.
Eden z žago prihiti,
nosorog zelo kriči.
Rog v drevesu mu tiči,
Miha se ga ne boji.

Črnca tu pridno žagata,
kako, povem vam slika ta.

Miha z oslom zdaj odide,
nosorog za njima pride.

V kletki tu pa premišljuje,
da sama moč ne zadostuje,
ker boljše je ko žamet,
če ima kdo tud' pamet.

Dalje sledi.

**Katoliška mladina vseh šol — čitaj
„Nedeljo“!**

**Bodi zavedno-katoliška že v svojih
nežnih mladih letih!**

Razni norci.

Malokatera beseda se
rabi tolikokrat v sla-
bem in dobrem pome-
nu, kakor beseda: no-
rec.

Komaj se narodi de-
te, že ga imenujejo —
malega norčka, če na-
polni s svojim kriča-
njem ušesa vseh do-
maćih ljudi. Mnogo-
krat zraste tak mladič
v pravega norca, in
nam pozneje s svojim
praznim govoričenjem
še mnogokrat povzro-
čuje uholob.

Lepe deklice imenu-
jejo radi v mladostnih
letih ljubeznive norč-
ke. Toda ko postanejo
velike, dobi ž njimi
mož mnogokrat prav
prismojenega norca v
hišo.

Kdor nima denarja,
ostane vedno v ljuds-
kih ustih ubog norec,
in naj je prebrisan še
bolj ko marsikateri bo-
gatin, ki bi si prej za-
služil imenovano besa-
do. Toda denar je de-
nar in je celega sveta
gospodar.

Kdor je v svojem sr-
cu škodoželjen in hu-
doben, imenujemo ga:
hudobnega norca. Gle-
da tudi, če mora ko-
mu škodovati, a radi
tega ni srečen, ker ni
nikoli zadovoljen.

Več vredni so seveda
dobri norci; toda tudi
ti so malokedaj na do-
brem, ker jih vsakdo
rad za to ali ono pri-
škrtno in si njihovo
dobrosrčnost na mogo-
či način izkoristi.

Najbolj sožalja po-
trebni pa so stari nor-
ci, katerega pa pri dru-
gih ljudeh nikdar ni-
majo. Kajti za smeh so
preveč nerodni, za so-
žalje pa preveč = ne-
umni.

**Kakih prič se poslužu-
jejo v Indiji?**

Pred sodnimi poslo-
pji v Indiji čepijo lju-
dje, ki se ponujajo to-
žiteljem in tožencem
kot prič proti plačilu.
Indijski advokat, ki se
je izvežbal za zagovor-
nika na Angleškem, je
mirno priznal glede
kupljenja prič: »Pri-
nas je pač enkrat ta
običaj in mi Indijci ne
moremo v tem oziru
prepustiti mohamedan-
cem samim te pred-
nosti.«

MALA OZNANILA.

Valjčke za sadre mline iz granita, ki edino so trajni, izdelava poceni Ivan Čretnik, izdelovanje mlinskih in poljedelskih strojev, Sv. Jurij ob južni žel., poleg farne cerkve. 816

Sadne mline različne velikosti z granitnimi in navadnimi valjčki izdelava poceni Ivan Čretnik, specialist za izdelovanje mlinskih in poljedelskih strojev, Sv. Jurij ob južni žel., poleg farne cerkve.

Kmečko dekle, mlajša, zdrava in močna, vešča molže in poljskega dela, se sprejme takoj v župnišče Ormož. 814

Naše cene vam priporočajo obisk naših trgovin. **F. Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer.**

Hrastova debela kupi Josip Ramšak, sodar v Mariboru, Meljska cesta 10. 811

Sodarske pomočnike, tesače, sprejme takoj Josip Ramšak, sodar, Maribor, Meljska cesta 10. 812

Prodaja v petek in soboto: več postelj od 80 Din, omare, odeje, perilo, pernice po 150, stoli. Maribor, Židovska ulica 4, dvorišče.

Najstarejše in najsolidnejše podjetje:

C. Pickel

tovarna cementnih izdelkov, d. z. o. z.

nudi po konkurenčnih cenah:

Betonske cevi, stopnice, raznovrsten umetni kamen za tlak, cement, apno, kameninaste cevi strešno lepenko, izolacijske plošče, asfalt itd.

Le prvovrstno, najboljše blago!

802

Tovarna:

Maribor, Koroščeva 39, Vrbanova 60

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.

2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 26.—. **Venec sv. pesmi in Molitev**, vez. v eni knjigi Din 30.—.

3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.

4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.

5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejše in starejše, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Učenca, močnega, zdravega, ne pod 16 let staraga, poštene družine, išče: Valjčni mlin Rus, Grosuplje. Vsa oskrba v hiši. 798

Zakonca brez otrok iščeta službo za poljska ali hišna dela. Naslov v upravi lista. 805

Gornja Polskava. Za po požaru uničeno cerkveno hišo es razpiše natečaj do 1. avgusta 1933. Do tistega termina naj se vložijo pri župnijskem uradu načrti in proračuni. Župnik Fr. Gartner. 807

Zdravega in krepkega fanta iz dobre hiše vzame takoj v učenje: Franc Grobusek, mesarija inprekajevalnica v Brežicah. 801

Harmonij še kakor nov se po ugodni ceni prodaja. Lovro Muršec, Nadbišec, pošta Sv. Lenart v Slov. goricah. 799

Dobro vino portugiser in belo liter po 3 do 4 Din od 50 litrov naprej, tudi slivovko in droženo žganje. Preda: Ivo Jaušnik, posestnik, Spodnja Sv. Kungota (Morgraben). 804

Učenec se sprejme od 14 do 16 let v pekarni, Taborska ulica 16, Maribor. 800

Nakupovalce za sadje strokovnjake iščem večjo množino, kjer se nahaja dobra letina sadja, pod dobrimi pogoji. Ponudbe samo pisane, pošljite točno na: Veletrgovino sadja Ivan Göttlich, Maribor, Koroška cesta 126 —128a. 762

Iščem službo majerja z več delovnimi močmi: Črnc, Vešenik, Konjice. 817

Praktični čevlji

Damski: ševret, črni ali rujavi Din 88.—, iz fin. boks usnja Din 110.—, 125.—.

Moški: nizki, šiv. Din 78.—, iz boks usnja, trpežni, elegant Din 120.—, 135.—. Delavski iz gov. usnja rujavi, okovani Din 90.—, " " " " črni " " 98.—.

Samo kratek čas, tako nizke cene, ne zamudite ugodne prilike!

Konfekcija JAKOB LAH, Maribor, Glavni trg 2.

Zični vložki

kom. po Din 100.—

Zični vložki iz izvanredne trde žice kom. po Din 150.—
Afrik madrace 3delne Din 250.—
Pri naročilu se prosi natančna notranja mera postelje. 864

„WEKA“ MARIBOR
Aleksandrova cesta 15.

Inserirajte!

Zdravljenje kile

Brez operacije, brez bolečin, brez motenja poklica, samo z uporabo mojih **avstrijskih in nemških patentov** (avstrijski patenti 127566 in 115037 in 127559, nemški patent 532082 in švicarski patent 158978).

Rešenje trpljenja in težkoč!

Brezplačno neobvezno predvajanje vršim osebno v sledečih krajih:

Spielfeld-Strass: v hiši gostilne Kaschl v Spielfeldu: 1. avgusta od 8. do 2. ure.
Radkersburg: v hiši hotela »Kaiser von Oesterreich«: 2. avgusta od 8. do 2. ure.

Ena mi dnevno doposlanih zahval:

Že več kot 30 let podvržen vedno večji kili in pred dvema leti brez uspeha operiran (kila je prišla kmalu po operaciji spet), sem v moji sili uporabil Streifenederjev patent. V moje veselje je kila s tem brez vsakih težav in delanezmožnosti popolnoma izginila. Zato izrekam moje popolno priznanje in hvaležnost javno in vsakega, ki trpi na kili, opozarjam na ta idealen način vpliva Streifenederjevega patenta. — Lorenz Kampusch. — Leibenfeld, Post Deutschlandsberg, dne 23. junija 1933. — Potrjeno po dekanjskem uradu Deutschlandsberg. 805

Dajte si doposlati mojo pojasnilno ilustrovano brošuro proti določiljavti dvojne pisemske poštne, neobvezno in brezplačno.

Pozor pred ponaredbami!

Prosim, da natančno pazite na moje ime, na moje večletno delo v Avstriji in na moje najnovejše patente. Tisoči trpečih na kili so samo po njih uporabi našli odrešenje svojega trpljenja.

F. G. Streifeneder, Fürstfeldbruck bei München

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Predtiskarija vzorcev za ročna dela

z najlepšimi vzorci se nahaja v trgovini Kralja Petra trg 4, Maribor.

Slabo poletje

nas sili, da oddamo poceni naše blago. Ker pa gotovine povsod primanjkuje, sprejemamo tudi hranilne knjižice kot v plačilo. Trgovski dom — Maribor.

Krizi primerne nizke cene

je nastavila vsemu blagu

manufakturna veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje,

Gosposka ulica 15.

Dokazi:

Molino	od 4.80 Din naprej.
Belo platno	od 6.— Din naprej.
Tiskovina	od 7.50 Din naprej.
Tiskovina dvojna	od 12.— Din naprej.
Poldeleni	od 9.— Din naprej.
Svila za obleke, vzorčasta	od 14.— Din naprej.
Creppe de Chine v vseh barvah po 39.— Din.	
Svileni robci	od 25.— Din naprej.
Žen. nogavice modn. barve	od 6.— Din naprej.
Hlačevina široka	od 24.— Din naprej.
Moško sukno za obleke	od 26.— Din naprej.
Platno za rjuhe, madracengradl, žima za madrace. Perje, puh, posteljna pregrinjala, odeje, koutre in sploh vse potrebščine za posteljnino po najnižjih cenah.	

Zakaj je ravno pri tvrdki Dobovičnik, Celje, tako poceni?

Ker se zadovolji z najmanjšim zaslužkom.

Ker nima velikih režijskih stroškov.

Ker se trgovina nahaja v lastni hiši in ne plačuje najemnine.

Ker ima lastno tovarno za odeje »Koutre«.

Ker ima lastno tovarno za izdelovanje perila.

Ker ima velik promet in vsled tega vedno sveže blago.

Vsakomur se vljudno priporoča manufakturna veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje

Oglašujte v Sl.gospodaru!

V vsako hišo — Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božja! Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6.—, polplatno vezan Din 8.— in celoplatno vezan Din 15.—.

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse prestavljanje in tiskanje pa je zastoj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštnino je priračunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znamkah.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

Denar naložite najboljši in najvarnejši pri Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62.000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!